

جنبش کارگری، مناسب ترین پاسخ!

یکسال قبل بود که جنبش کارگران صنایع نفت در پاسخ به بحران اقتصادی، تورم، گرانی و سرکوب دست به تعزیز زد و با اعتراض و تظاهرات خود، جنبش کارگری را یک گام به پیش برده، در فاصله این یکسال با وجود تحولات چند از جمله انتخاب خاتمی و عوامگریها و توهم پراکنی‌های متعاقب آن، اما جنبش کارگری همچنان و بدون وفه به راه خود ادامه داده است. طی این مدت اعتراض، تظاهرات، اشغال کارخانه، تھصن، بستن خیابانها و جاده‌ها، تاکتیک‌های بودند که جنبش کارگری در مقابل با تعریض بورژوازی و دولت حامی آن به حقوق و سطح معیشت اش بکار بسته است. این مبارزات بی‌سابقه به لحاظ گستره و سطح عمومی خواستها و مطالبات و تاکتیک‌های که بکار گرفته شدند، بخاطر جوانشی از انتخابات (که خود نه تنها رسانه‌های گروهی را از توجه روی جنبش کارگری بازداشت بلکه سیاری از گروه‌های چپ رانیز از پرداختن به این جنبش غافل نمود) و فرق شدن دانشگاه‌ها و جنبش دانشجوئی بوسیله حزب‌الله‌های طرفدار ولایت فقیه دیروزی و ((دموکرات) شده‌های امروز (دفتر تحکیم وحدت و غیره) باعث شد تا جنبش اصیل دانشجویی و حتی روشنفکران بقیه در صفحه ۲

پیام نوروزی اتحاد فدائیان کمونیست
کارگران، رحمتکشان!
زنان، جوانان، خلق‌های تحت ستم و استشمار!
فرارسیدن نوروز و آغاز سال جدید را به همه شما شادباش می‌گوئیم.
بقیه در صفحه ۳

**پیام اتحاد
福德ائیان کمونیست
به مناسبت ۸ مارس
روز جهانی زن**

صفحة ۱۵

**گرامی باد
اول ماه مه
روز جهانی
کارگر**

صفحة ۱۴

جنبش کارگری و وظایف مبرم ما
صفحة ۴

صفحه ۲۷
ص خلاصه اطلاعیه‌ها و اعلامیه‌ها
ص درباره اتحادیه مستقل کارگران ایران - صفحه ۹
ص حمایت اتحادیه کارگری سوئیڈز کارگران ایران - صفحه ۲۸
ص اعتراف به شکنجه از زبان شکنجه‌گران - صفحه ۸
ص آزادی یکتورویستدر تایلند - صفحه ۱۷
ص پیام یمناسبات سالگرد اعلام موجودیت سازمان کومله - صفحه ۲۱
ص اسامی شهدای سازمان صفحه ۱۶
ص از اقدام تویستندگان و هنرمندان انقلابی حمایت کنیم صفحه ۱۲

ص تسلیت به مناسبت زلزله - صفحه ۲
ص کزارشی از جمهوری آذربایجان - صفحه ۱
ص پاسخ به نامه‌ها - صفحه ۲۰
ص درباره آموزش کودکان - صفحه ۷
ص طنز - صفحه ۲۶
ص اینترنت و تایپ‌ایبری جهانی - صفحه ۲۲
ص رابطه کوبا و آلمان شرقی - صفحه ۱۸
ص نشست پنجم اتحادیه کارگری - صفحه ۲۴
ص معرفی کتاب - صفحه ۲۲
ص اخباری از کانادا - صفحه ۱۷

کار، مسکن، آزادی، جمهوری شورایی!

تسلیت

در آخرین لحظاتی که نشریه زیر چاپ می‌رفت، خبر تأسفانگیز زلزله در مناطق شرقی کشور بدستمان رسید. با توجه به کیفیت خانه و مسکن زحمتکشان، زلزله‌ای با قدرت ۵,۹ درجه در مقیاس ریشتر، بیشک خرابیها و تلفات انسانی زیادی بار آورده است، و این درحالی است که هنوز هزاران خانه ویران شده در زلزله‌های قبلی در روبار، قزوین و جنوب خراسان بازسازی نشده و علیرغم وعده و عویدهای رهبران رژیم، مردم بویشه اقسام زحمتکش و فقیر این مناطق که بیشترین خسارات مالی و جانی را متحمل شده بودند هنوز بی سرپناه و فاقد امکانات اولیه زندگی هستند.

ما به خانواده‌های بازماندگان، انسانهایی که در این حادثه غم‌انگیز عزیزانشان را از دست داده‌اند از صمیم قلب تسلیت می‌گوئیم و آنها را به مقاومت و پایداری در برابر رژیم جمهوری اسلامی و مبارزه برای آزادی، عدالت اجتماعی و بدبست گرفتن سرنوشت‌شان فرا می‌خوانیم. بازسازی و نوسازی مناطق زلزله‌خیز کشور به منظور جلوگیری از تکرار فجایعی که هر بار جان هزاران انسان را می‌گیرد و صدها هزار نفر را بی خانمان می‌کند، داشتن مسکن مناسب، حق بی چون و چرای فردی هر انسان زحمتکشی است.

۱۲ آوریل ۱۹۹۸

آن از رسانه‌های گروهی بین‌نگ اقدام کند و در باید کوشش عمل آید تا با ارزیابی و جمع‌بندی دقیق از این مبارزات و بررسی زمینه‌های اقتصادی و کارگری، خواستها و نیازهای آن به سایر کارگران در اجتماعی بروز آنها و خواستها و مطالبات مطروحه از سوی کارگران، به نتایج واقعیانه‌ای در رابطه با تعیین شعارها، تاکتیک‌ها، اشکال سازمانیابی و گسترش این مبارزات به سایر بخش‌های کارگری، ایجاد امکانات بهم پیوستگی و تشکل‌یابی مبارزات کارگران رسید و به مبارزه متعدد آنها علیه سرمایه‌داران و دولت حامی از جنبش کارگری، زمینه‌ها، تاکتیکها و شعارهای آن ارائه خواهیم داد. در همینجا از خوانندگان نشریه درخواست می‌کنیم اطلاعات و دانسته‌های خود را در زمینه مبارزات کارگران ایران در سال گذشته به آدرس نشریه ارسال دارند.

خلاصی اکثریت عظیم جامعه ایران از فقر و فلاکت و سرکوب و زندان و شکنجه و برای رسیدن به آزادی و برایبری، جنبش کارگری مناسبترین پاسخ به معضلات کنفوتسی و خودسریهای جمهوری اسلامی است. با تمام تیرو با آن باشیم، به آن خدمت کنیم و در ستگر آن برای آزادی و سوسیالیسم بزرمیم.

جنبش کارگری، مناسب قرین پاسخ!

بقیه از صفحه اول

چپ نتوانند مثل گذشته با جنبش کارگری پیوند برقرار کنند و حداقل بمثابة عامل انتقال اخبار آن به بخش‌های دیگر جامعه، وسیله پیوستن مراکز اعتصابی به هم‌دیگر، همه گیر کردن شعارها و غیره نقشی بر عهده گیرند، با وجود همه این محدودیت‌ها، جنبش کارگری بخاطر فشار ناشی از سرشکن شدن بحران اقتصادی بر دوش آنها، گرانی، تبعات خصوصی سازی قطع سویسیدها، تعوق در پرداخت دستمزدها، اخراجهای دسته جمعی و... همچنان ادامه یافته است.

گفتن ندارد که اگر این جنبش عظیم، از تشكل و آگاهی لازم برخوردار بود در ادامه‌ی خود می‌توانست تحولات بزرگی در حیات سیلیسی کشور به نفع جبهه آزادی، دمکراسی و عدالت اجتماعی بyar آورد. متاسفانه بدليل فقدان احزاب و تشکل‌های مستقل کارگری از یک سو و سیاست سرکوب و توهم بخش زیادی از مردم نسبت به تحولات درون رژیم و امید بستن به جناح‌ها و تبلیغات برخی از گروه‌های سیاسی باصطلاح اپوزیسیون و پوشش گسترده تبلیغاتی روی اختلاف جناح‌ها و تلاش برای به حاشیه راندن اخبار جنبش کارگری و غیره و غیره باعث شد تا جنبش کارگری هنوز از رسیدن به خواستها و مطالبات برحقش فاصله داشته باشد.

اما با این وجود سطح گسترده مبارزات کارگران، بهم پیوستگی بیسابقه این مبارزات، هم سطح بودن خواستها و تاکتیک‌های متناسب با شرایط مبارزه، موقعیت و محل کارخانجات، نشان از ارتقای سطح آگاهی، صراحة پیدا کردن مطالبات و شعارها و تشکل‌پذیری طبقه کارگر دارد. این نمونه‌ها را بویشه در اعتصابات ماههای اخیر در کارخانجاتی نظری گروه صنعتی ملی، تراکتوری سازی، بافند، سیمین، قطعات فولادی کرج، نساجی تجارت، پارس، نکا، پرسان، چیت بهشهر، ملشین سازی اراک، سلف باف بیزد شرکت فراورده‌های ساختمان، گونی بافقی گیلان خانه‌سازی کرمان، نورد اهواز، پاک رشت، جهان‌چیت و غیره ملاحظه کرد.

پیام نوروزی اتحاد فدائیان کمونیست

اما صدای اعتراضات و اعتراضات شما، صدای میلیونها انسان تحت ستم و استثمار و میلیونها جوان بیکار و زنان ستمکشی است که هرگز خاموشی نمی‌گیرد.

نه سرکوب و عوام‌فیهای جمهوری اسلامی، نه مساعدتهای کشورهای امپریالیستی و نه عجز و لابه و تمنای بخشش سیاسیونی که خود را تسلیم طبقات دارا و سیاستهای سرکوبگرانه آنها نموده‌اند، قادر نیستند پژواک جنبش بر حق شما را نابود کنند. تردیدی نیست که سال جدید، سال تشدید مبارزه طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه در راه تحقق خواسته‌ها و مطالبات بر حق شان خواهد بود. در مصاف این مبارزه طبقاتی از تمامی امکانات، زمینه‌ها و حتی از کوچکترین روزنه‌ای که بتواند در عقب راندن رژیم در راستای تحقق خواسته‌ها صنفی و سیاسی و سرنگونی آن مؤثر باشد، باید استفاده کرد، باید تاکتیکها و روشهای شعارهایی را بکار بست که پیروزی را ممکن کرده و به ارتقاء مبارزات یاری رساند.

کارگران، زحمتکشان، جوانان، دانشجویان، دانش‌آموزان، روشنفکران مترقب!

تجربه سالیان دراز مبارزه در حالت پراکنده‌گی و بدون تشكل و اتحاد نشان می‌دهد که رسیدن به خواسته‌ای برحق و پیروزی بر اهریمن ارتقاب دون تشكل و اتحاد و همبستگی غیرممکن است. در راه ایجاد تشكلهای خویش و در راه پیوند مبارزات پراکنده و تدوین خواستها و شعارهایی که روزبیروز همسطح تر می‌گردد، لحظه‌ای درنگ نکنید. سال جدید را مصمم تر و متحضر از همیشه برای پایان دادن به حیات ننگین حکومت جبر و ستم و بدست گرفتن سرنوشت خویش تبدیل کنید.

سرنگون باد جمهوری اسلامی زنده باد آزادی زنده باد سوسیالیسم

هیئت اجرائی
شورای مرکزی اتحاد فدائیان کمونیست
۱۳۷۶ اسفند ۲۹

و روشنفکران مترقبی، به مبارزه خودتان ادامه دادید. سال گذشته برغم تلاش‌های رژیم، نزدیک به ۹ میلیون نفر از شما مردم زحمتکش به همراه اپوزیسیون انقلابی، انتخابات ریاست جمهوری را

کارگران، زحمتکشان!

زنان، جوانان، خلقهای تحت ستم و استثمار! فرارسین نوروز و آغاز سال جدید را به همه شما شادیash می‌گوئیم.

سال ۱۳۷۶ را در حالی پشت سر می‌گذاریم که بحران و نابسامانی اقتصادی و سیاسی با انبوهی از مضلات اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی جامعه را فراگرفته است. در آستانه سال جدید تورم، بیکاری، گرانی ارزاق عمومی، سرکوب، زندان، شکجه و سلب ابتدائی ترین حقوق و آزادیهای سیاسی در کشور ما بیداد می‌کند.

تمام بار این مضلات بر دوش شما اکثریت عظیم جامعه، یعنی کارگران، کارمندان، کسبه جزء و دهقانان تهییست و... سرشکن می‌شود. بیکاری، بی‌مسکنی، فقدان چشم‌انداز روشن، میلیونها جوان و نوجوان جویای تحصیل و کار را به سوی آینده‌ای تیره و تار سوق می‌دهد.

در آستانه سال ۱۳۷۶ که رهبران طراز اول جمهوری اسلامی بمشاهی عاملان جنایات بیشماری در انزوای کامل قرار گرفته بودند، با توسل به نتایج انتخابات ریاست جمهوری، تلاش کردند و می‌کنند تا چنین وانمود شود که رژیم جهل و جنایت حاکم بر ایران، از مشروعت ناشی از «بیست میلیون رای مردم برخوردار است و آماده است تا تغییرات لازم را در سیاستهای جاری خود بوجود آورد. کشورهای سرمایه داری هم بخاطر منافع اقتصادی غارتگرانه خود باین توهمات دامن زدند تا رابطه خود با جمهوری اسلامی را نزد افکار عمومی توجیه کنند. اما ادامه سرکوب، زندان، شکجه و سنگسار زنان، نشانداد که اگر تغییراتی هم صورت گرفته، تنها زمینه‌های تشید استثمار و غارت و چپاول هستی مردمان زحمتکش را فراهم نموده است.

سال گذشته با وجود ترندیهای رژیم و با وجود تلاش مستمر انبوهی از اینئولوگها و تورسینهای آن بمنظور فریب افکار عمومی، منکوب نمودن مبارزات شما و امیدوار ساختن تان به وعده و وعیدهای همیشگی، اما شما کارگران، جوانان، زنان

چه باک اکرچه اذاین پیر، ماند؟ اصحابی
کمعهست دولت اینان. چراغ در دره باد

چنان پراپر شان دزمجو دلیر اتند
که پا زکونه شود دیر و نمود. این بنیاد

تحریم کردید و بدین وسیله کل نظام را زیر سؤال بردهید. انبوهی دیگر به خیال استفاده از آن برای ابراز مخالفت خود پای صندوقهای رأی رفتند، تعدادی بالاجبار و میلیونها نفر دیگر در دنباله روی از طبقات دارای جامعه و حواشی و شاخ و برگهای رژیم (که از شرکت در انتخابات منافع طبقاتی خود را دنبال می‌کنند) از روی توهם در انتخابات شرکت کردند و امروز به حقانیت مبارزه و تداوم آن تا سرنگونی رژیم پی می‌برند.

سال گذشته طبقه کارگر ایران پیشایش همه زحمتکشان در پاسخ به نیاز عملی پیکار علیه بیکاری، گرانی، اخراجهای دسته‌جمعی و بطور کلی علیه ستم و استثمار و زور و سرکوب بیاخاستند و دهها اعتساب، تظاهرات و تحصن را سازمان دادند. حزب الله‌ها و شکجه‌گران دیروز و «آزادیخواهان» امروز، نیز در صدد بودند تا با گنده کردن اختلافات جناحی شان و شمشیر کشیدن برروی همدیگر که خاصیت همیشگی نظام جهنمی حاکم بر ایران است و مصاحبه‌ها و مباحثه‌های سکرآور برای عده‌ای، میداندار باصطلاح تحقق جامعه مدنی باشند و در عین حال مبارزات عمیقاً گسترش یابنده علیه فقر و فلاکت و ستم و سرکوب بوسیله طبقه کارگر، زحمتکشان و جنبش دانشجویی و روشنفکرانی اصیل را به حاشیه رانده و از پیوند با همدیگر جلوگیری کنند.

جنبش کارگری و وظایف مبرم ما

یدی

در ایران است. وظیفه همه کمونیستها و طرفداران طبقه کارگر نه تنها سازماندهی این اتحادهای است، بلکه باید این اتحادها را بستری سازند برای گسترش فعالیت سازمانگرانه و تعطیل نپذیر در صفو طبقه کارگر، ارتقای آگاهی و تأمین وحدت صفو آن. امروز گرایشات وحدت طلبانه یا شعارهایی که اتحادهای وسیع طبقاتی حول منافع طبقات معین اجتماعی را مد نظر دارند، به پیوچه امر اتفاقی نیستند. اوضاع عمومی و زمینهای عینی و ذهنی که این گرایشات را در میان جنبش انقلابی کشور برخوردارند. امروز اتحاد صفو اقتشار مختلف اجتماعی که در نتیجه سالها کشمش و تحول در اعماق جامعه به یک امکان عینی بی سابقه و مبتنی بر درک منافع طبقاتی تبدیل شده و در مبارزات روزمره امکان بروز میابند، یکی از این مختصات است که آخرین دگردیسی چندین و چندباره جمهوری اسلامی نیز از نتایج تبعی آنست. واقعیت این است که در کنار نزدیک به ده میلیون از کارگران زحمتکشان و روشنفکرانی که با تحریم کامل انتخابات، کلیت و موجودیت جمهوری اسلامی را زیر علامت سوال کشیدند اگرچه از بیست میلیون رأی داده شده به خاتمی بخش بزرگی از تودهای ناگاه و متوجه و بخشی بخارط مخالفت با کاندید دیگر، به صندوقها ریختند. اما اشتباه است هر آئینه فراموش کنیم که موتور اصلی این تحول و بخش اعظم آن محصول اتحاد و تلاش بی وقفه کلان سرمایه‌داران، طبقه متوسط و تکنولوژی‌هایی که طی برنامه‌های ۵ ساله رفسنجانی پرور شده‌اند، بنگاه‌هایی بزرگ سرمایه‌داری نظیر بنیاد مستضعفین، قشراهای بالای دستگاه عظیم اداری وابسته به آنهاست، که همه و همه تلاش می‌کنند تا تحولاتی متناسب با وضعیت کنونی جامعه و نیازهای رشد سرمایه‌داری، بر طرف کردن موانع رابطه آن با جهان خارج را سر و سامان دهند و کل سیستم را که در نقطه انتخابات در انزواهی کامل بین‌المللی و در بحران

اسلامی ایستاده و بالفعل در صحنه مقابله با رژیم حضور عملی دارد وظایف ما را برات سنگینتر می‌کند. ما نه تنها باید هر شکاف و روزنه‌ای در رأس رژیم، ولو کوچک، را برای به کرسی نشاندن خواستهای صنفی و سیاسی و مطالبات دمکراتیک تودهای مردم، مورد بهرم‌داری قرار دهیم، بلکه مقدم بر هر چیز برای درهم شکستن قطعی موافع سر راه ارتقای جنبش انقلابی باید تمام هم خود را مصروف ارتقای سطح آگاهی و سازمانیابی طبقه کارگر نماییم. انتخابات اخیر به روشنی نشان داد که کار آگاهگرانه در میان تودهای طبقه کارگر و مردم زحمتکش جامعه چقدر ضروری و برم است.

تردیدی نیست که ضرورت اتحاد صفو طبقه کارگر ایران که هم اکنون در گردانهای مجزا به مبارزه گسترد دست یازیده‌اند، شرط مقدماتی، ضروری و اجتناب‌ناپذیر هرگونه گشايشی نوین در صحنه مبارزه کنونی است.

امروز تمايل عمومی گرایشات مختلف جنبش کارگری، برای سازماندهی اتحادهای گسترد حول مطالبات کارگری، خود بازتاب تحولات اجتماعی و روحیه عمومی طبقه کارگر و ضرورت وحدت صفو آن در مبارزه با رژیم سرمایه‌داران در مقطع کنونی است.

مساله اتحاد صفو مبارزه طبقه کارگر و کارگرانیکه در تلاش و مبارزه برای تحقق خواستهایشان با یکی از ددمنش‌ترین رژیمهای روی زمین دست و پنجه نرم کرده‌اند، همانا امر روزمره رهبران عملی جنبش کارگری در مواجه با موانع مبارزه طبقاتیست.

همین واقعیت هم هست که دارد از یکسو پوسته زخت سکتاریستی در درون جنبش چپ و طرفدار طبقه کارگر را می‌شکند و از سوی دیگر به انحال‌طلبان هشدار میدهد که هرگونه استفاده از این موقعیت جهت تبلیغ سیاست آشتب طبقاتی و توقف در حد اتحادهای موقتی حول درخواستهای روزمره، خیانت آشکار به امر انکشاف مبارزه طبقاتی و لاجرم تحقیق آزادی و عدالت اجتماعی

در آستانه سال ۷۷ اوضاع اقتصادی، اجتماعی و سیاسی ایران همچنان وخیم و بحرانیست. سال گذشته هزاران نفر از کارگران، کارمندان و سایر اقتشار زحمتکش و تحت ستم و استثمار در جمهوری اسلامی که زیر فشارهای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و سیاسی رژیم به سطوه آمد بودند، با دست زدن به اشکال مختلف مبارزه، نظیر اعتصابات، اجتماعات، تظاهرات و تحصن و غیره برای تحقق خواسته‌هایشان به مبارزه پرداختند.

این مبارزات در شرایطی انجام گرفته و ادامه یافته است که رهبران جمهوری اسلامی تلاش وافری داشتند تا با توجه به نتایج انتخابات دوم خرداد که در آن بیش از «۳۰ میلیون» نفر به پای صندوقهای رأی رفتند و «۲۰ میلیون» نفر به انتخاب خاتمی رأی مثبت دادند، این وضعیت را چرخش مهمی در سیاستهای داخلی و خارجی نظام جا زده و با حمایت کشورهای غربی و جلب نظر آمریکا، از انزواهی مطلقی که در آن گرفتار آمده بودند خلاص شوند و بویژه برای خروج از بحران اقتصادی مزمنی که با کاهش درآمد نفت هر روز تشدید می‌شود، راه چاره‌ای بیابند. در این کارزار اگرچه توهمندی‌های زیادی دامن زده شده و جمهوری اسلامی نیز حامیان خود را واوادشت تا اقتشار مختلف مردم و نمایندگان سیاسی آنها را مقاعد کنند که تحولات بر وفق مراد آنها پیش می‌رود و بسیاری نیز در پی این توهمات روان شدند، معهذا طبقه کارگر ایران همانطور که شاهدش هستیم به مبارزات خود که از مقطع اعتصابات نفت، اعتلای تازه‌ای یافته بود، ادامه دادند و تا به امروز بر سر به کرسی نشاندن خواستهایشان در برابر نیروی اهربیمنی تمدید، اخراج، زندان و شکنجه رژیم ایستادگی کرده‌اند و روزی نیست که اعتصاب جدیدی صورت نگیرد.

درک این واقعیت عیان که طبقه کارگر امروز قدرتمندتر و قطعی‌تر از هر قشر و نیروی اجتماعی دیگری در برای رژیم ددمنش جمهوری

از ذهن توده‌ها به وظیفه نه تنها اپوزیسیون بورژوائی بلکه بخشی از چپ مدعی سوسیالیسم نیز تبدیل شده است.

انتلاف مزبور تلاش می‌کند تا از طریق همین خردروختگان سیاسی، در صفواف اپوزیسیون که خود در تشتبت بسر میرد، شکاف و دودلی بازهم عمیقتری ایجاد کند.

بیدهی است که اگر در این پیشروی موانع جدی بروز نکند، تعرض متعدد علیه چپ رادیکال، جنبش کارگری، آرمانها و برنامه‌های آنها شدت خواهد گرفت و چه بسا تنها نیروهای خواهند بود که در عرصه نظری و عملی مورد تعریض بی‌رحمانه و متعدد ارتاجاع حاکم و شاخ و برگهای آن برای سرکوب جنبش کارگری و ایجاد زمینه‌های اجرای برنامه‌های اقتصادی و سیاسی، قرار گیرند. خلاصه کلام اینکه: حاکمیت کنونی سراسیمهتر از همیشه در تقلای متعدد نمودن صفواف خویش برای گریز از بنبست اقتصادی و سیاسی است که در آن گرفتار شده. کشورهای غربی، آمریکا، ژاپن و دیگران که در کسب بازارهای ایران و استثمار نیروی انسانی آن در حال رقابتند و از دیرباز به نقش ایران در منطقه اهمیت میدارند، به ثبات آن علاقمند هستند و از طرفی از تجربه جنبش انقلابی منجر به قیام بهمن ماه و رادیکالیسم موجود در جنبش کارگری و توده‌ای و امکان سرایت آن به دیگر کشورهای منطقه آگاهند، در تلاشند تا بدون اینکه کلیت رژیم جمهوری اسلامی را زیر سوال ببرند، همزمان با تحقق شرایط خود و شروط بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول، امکانات سرمایه‌گذاری و سرازیر نمودن دلارهای خود برای سر و سامان دادن به اوضاع اقتصادی را فراهم نمایند.

روشن است که در زیر این هجوم، طبقه کارگر و اقشار کارمند و حقوق‌بگیر و محروم جامعه هستند که توان طرح‌های موردنیاز (در بهترین حالت طرح سر و دم‌بریده ای از نئولیبرالیسم امتحان پسداده) و توافق سرمایه‌داران داخلی و خارجی و دولت جمهوری اسلامی را می‌پردازند. نپرداختن حقوق و مزایای عقب‌افتاده، کاهش دستمزد واقعی، فقدان مسکن و بهداشت، اخراج‌های دسته‌جمعی برای ایجاد زمینه خصوصی کردنها و سرمایه‌گذاری‌های بخش

و خود را مخالف اختیارات ولایت فقیه و مدافع جامعه مدنی (صد البته در چارچوب اسلام) جا می‌زند.

باز بر مبنای همین توهمند است که این جنبش بر عکس جنبش دانشجویی اصیل دوره‌های قبل که توسط خود همینها سرکوب شده است، تا این لحظه هرگز حاضر به قاطی شدن با جنبش کارگری و پشتیبانی از اعتصابات و مبارزات کارگری و یا حتی حاضر به دفاع از روشنفکران معروف چپ نشده‌اند. تنها دارند از موقعیت ایجاد شده برای تصفیه حساب با رقبا و عروج به قدرت استفاده می‌کنند.

علاوه بر همه اینها جمهوری اسلامی برای از پای درآوردن جنبشی که در اعماق می‌جوشد، صفواف خود را مترکمتر می‌سازد تا حمله را با نیروی تازه و بمراتب اهریمنی تر آغاز کند.

رهبران جمهوری اسلامی در روند تحقیق و تثبیت دگرگونیهایی که از دوران ریاست جمهوری رفسنجانی آغاز شده، در تلاشند تا رابطه خود را با آمریکا، اروپا و کشورهای عربی نظری عربستان سعودی و مصر که روزگاری آنها را شیاطین بزرگ و کوچک مینامیدند، بهبود بخشدند. جمهوری اسلامی تمامی جناح‌های بورژوازی را برای نجات سرمایه‌داری ایران از منجلاب بحرانی که دامنگیرش است، بسوی خود جلب می‌کند. امکانات بحث، گفتگو، انتقاد، از قبیل نشریات، رادیو و تلویزیون و غیره و غیره را برای آنها فراهم می‌نماید. بطوريکه برای اپوزیسیون بورژوازی و چهارهای یک بام و دو هوا، کاری و ادعایی باقی نمی‌ماند جز اینکه با اشاعه خصومت نسبت به انقلاب، درصد جلوگیری از هرگونه انفجار محتمل و غیرقابل کنترل توده‌ها علیه جمهوری اسلامی برآیند، خصومت به انقلاب، نسبت به مبارزات کارگران، نسبت به آزادیهای اساسی و عدالت اجتماعی، خود را در حمایت آشکار و پنهان از جمهوری اسلامی و یا از این جناح و آن جناح نشان میدهد که از سوی دو آتشه‌ترین اپوزیسیونهای بورژوازی به اشکال مختلف از بلندگهای رنگارنگ تبلیغاتی جهان سرمایه‌داری به بازار عرضه می‌شود. بدئام کردن انقلاب بهمن «هرچ و مرچ» جلوه دادن آن و ترغیب توده‌ها به احتراز از هرگونه قیامی از طریق زدودن تجربه آن

اقتصادی فاقد چشم‌انداز برون رفت از آن، بسیاری برد، خلاص کرده و تغییرات روبنای سیاسی را به نسبت ضرورت تحولات اقتصادی و نیازهای آن همسو، متحول و منطبق نمایند.

این ائتلاف البته احزاب، جمعیتها، انجمنها (هرچند گاه بی نام و نشان) نشریات، بلندگوهای خاص خود را دارند و این ابزارها را نه تنها در طرح اختلافات و مباحثات و تبلیغات خود بکار می‌گیرند، بلکه در جلب پشتیبانی توده‌های مردم و نشاندادن چهره‌ای دمکراتیک از نظام سرمایه‌داری مبتنی بر جمهوری اسلامی که در آن همه شاخه‌های اپوزیسیون معتقد به قانون اساسی حق بحث، انتقاد، طرح و به کرسی نشاندن برنامه‌های خود را دارند، معرفی کنند. در این میان آنها موفق شده‌اند حداقل بخش بزرگی از خردبورژوازی را نیز موقتاً هم که شده به سمت خود جلب کرده و آنها را نسبت به اصلاحات اقتصادی و سیاسی متناظر با منافع شان مقاعده سازند.

امضاء جمع کردن بخش مهمی از روشنفکران، نویسنده‌گان، اساتید دانشگاه‌ها، سیاسیون صاحب‌نام، دگرگونی در بخشی از اپوزیسیون سرنگونی طلب و دست کشیدن از شعارهای انقلابی و سرنگونی و غیره بازتاب همین تحولات در اپوزیسیون است.

بیجهت نیست که در کنار جنبش وسیع کارگری، اما در محیط خردبورژوازی ایران بعد از انتخابات حرکتی مشاهده نمی‌شود و اگر هم اعتراضاتی وجود دارد، عمدتاً توسط نهادهایی نظیر طرفداران منتظری، جناح‌های رانده شده از قدرت و یا دانشجویانی نظیر «دفتر تحکیم وحدت» که خود روزگاری در دفاع از حریم قدرت ولایت فقیه و اختیارات آن با ولایت فقیه کنونی که خود اتفاقاً در دوره خمینی مخالف اختیارات زیاده از حد ولایت فقیه بود، دست و پنجه نرم کردند. و اینها که مدت‌هاست از دوران شکلگیری ائتلاف رفسنجانی و خانمانی و عروج رفسنجانی - تدریج از دایره قدرت کنار نهاده شده‌بودند، اکنون نیروی خود را مجتمع کرده و برای صعود از شکافها و در استفاده از موقعیت ایجاد شده توسط «۲۰ میلیون رأی» به دادخواهی پرداخته‌اند

وظایف دشوار و پیچیده و مبرم فوق، حکم می‌کند که با کنار گذاشتن پیشداوریها و سکتاریسم گرانجان، از این واقعیت حرکت کنیم که ممتنع است از جریان عینی مبارزه به دلیل سرکوب، زندان، مهاجرت و... به دوریم و این واقعیت که بدون ایجاد امکانات اتحاد صفوی خود و تمرکز همه امکانات و انرژی‌هایی که در حال پراکنده‌گی به هر زمینی روند، قادر به آنچنان تحرکی نخواهیم بود که بتواند تأثیرگذاری ما را از آنچه که هست فراتر برده و امکانات عملی تحقق قرارها و شعارها و برنامه‌های تبلیغی و ترویجی و... را امکان‌پذیر سازد.

دوم، آنچنان متعدد شویم و بر مبنای برنامه‌ای متعدد شویم که هم به خواسته‌های بلاواسطه طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه بویژه در مورد تشکلهای پایه‌ای، پاسخ دهد و قدرت مانور ما را در عرصه خواسته‌های قابل تحقق در شرایط فعلی افزایش دهد و پیوند ما را با مبارزات جاری و حی و حاضر طبقه کارگر ممکن سازد و هم چشم‌انداز آینده را برای پیروزی نهایی طبقه کارگر و برای استقرار آزادی و سوسیالیسم روش نماید و بالاخره روش نکند که ما چپها بجز مقادیر برنامه‌ای و طرحها و درخواستهایی که نمایندگان سایر طبقات بویژه اپوزیسیون بورژوازی دارند پیش پای مردم می‌گذارند، چه چیزی مشخص تر و مستقل تر از آنها داریم و مشترکا از چه آلتنتیوی برای آینده ایران دفاع می‌کنیم.

نیروهای چپ طرفدار آن، (که سخت مشغول شمردن رنگ عمامه‌های آخوندهاستند) مبارزاتش با حدت و شدت همچنان ادامه دارد.

در چنین شرایطی وظیفه ما مقدم بر هر چیز، ایجاد اراده واحد در صفوی این مبارزات و سازماندهی مبارزه مشترک حول خواسته‌های مبرم جنبش کارگری و پایان دادن به پراکنده‌گی در صفوی آن و تجمیز آن به برنامه و شعارهایی است که پیروزی طبقه کارگر را ممکن سازند. اما واقعیت وجودی ما که پراکنده‌گی و دور از طبقه بودن، خودویژگی آن را تشکیل می‌دهد برای انجام

خصوصی داخلی و خارجی، تأمین بدھی‌های دولت به بانکها و کشورهای خارجی و مخارج سنگین بوروکراسی عربیض و طویل از جیب کارگران و اقشار محروم جامعه، تشید استثمار توسط سرمایه‌های داخلی و تراستهای بین‌المللی، از جمله زمینه‌های عینی‌ای هستند که بر اساس آنها طبقه کارگر ایران علیرغم فقدان تشکل، حق اعتساب، آزادی بیان از یکسو و سرکوب و منوعیت تشکلهای مستقل صنعتی و سیاسی دافع آنها، زندانی کردن و کشتار پیشروان از سوی دیگر و با وجود گیج‌سری و تزلزل بخشی از

بمناسبت روز جهانی کارگر ۱۳۷۷

کارگران مبارز!

اول ماه مه ۱۱ اردیبهشت اصل را به تشید مبارزه علیه جمهوری اسلامی تبديل کنید!

اتحاد فدائیان کمونیست

خلاصه شده گزارشی از جمهوری آذربایجان.

خانه و مسکن بودند، شاید صد درصد صاحب مسکن بودند، حکومت شوروی طوری اقتصاد را کنترل می‌کرد و می‌چرخاند که همگی بطور نسبی راضی بودند البته برای آنهایی که در راس حزب بودند کاملاً زندگی مرفة و خانه‌های خیلی بزرگ و تقریباً های خیلی زیاد مهیا بود.

ولی در عین حال مردم گرسنه و آسواره نبودند و حداقل زندگی را داشتند. البته بورکراتیسم خود کم و کسری از سرمایه داری ندارد، کارگران را فریب می‌دهد، بورکراتیسم خود را کمونیسم جا می‌زند با وجود این مردم می‌گویند کشور کمونیستی چقدر خوب بود.

از اجناس است ولی مردم قدرت خرید ندارند. بطور مثال درآمد متوسط مردم ۲,۵ دلار در ماه است. یک دکتر در ماه ۵ دلار می‌گیرد. حال این تناقض پیش می‌آید که پس زندگی این دکترها و یا کسان دیگر چگونه می‌گذرد. مثلاً من یک رفیق دکتر زن دارم و از نزدیک شاهد زندگی او هستم، آن رفیق در موقع زیادی با فروختن انگشت‌تلار و سائل خانه، به زندگی خود ادامه می‌دهد. خلاصه زندگی در اینجا سخت است. در سالهای ۹۰-۸۸ دلار آمریکا با روبل یکی بود. یعنی برای یک دلار آمریکا مردم خوراک، پوشک و قدرت مسافت کردن داشتند، ۹۵ درصد دارای

«آذربایجان با جمعیتی نزدیک به ۷ میلیون نفر و با ذخیری عظیم کشوری شده است کاملاً فقیر، که به جرات می‌توان ادعا کرد که ۸۰ درصد مردم آن زیر خط فقر زندگی می‌کنند. با بودن ۱۰.۵ میلیون آواره وضعیت صد چندان بدتر شده است. مردم اینجا حسرت دوران گذشته را می‌خورند. آنها می‌گویند: «حداقل در زمان شوروی شکمان سیر بود و برای غذا مجبور نبودیم صد تا دروغ بگوییم، همگی ما آرزو می‌کیم دوران شوروی سابق بیاید»، در حال حاضر در آذربایجان کمتر کارخانه‌ای کار می‌کند، مایحتاج زندگی مردم یعنی کلاه‌های مورد احتیاج، از ترکیه و ایران تامین می‌شود. معازه‌ها پر

ف.بیانی

در دنیای بازی کودک نقش دیگران را تمرین می‌کند و این تغییر شخصیت آنقدر جدی و واقعی است که او دنیای اطراف را نمی‌بیند اما تمام محیط نیز به جزئی از بازی تبدیل شده و هرچیز و هر کس جزئی از بازی او هستند. از طریق بازی کودک مسائل خود را بهتر از هر زمان دیگر بیان می‌کند.

اما بازی کردن و هدایت بازیهای کودکان نیز تنها با روش صحیح و صبر و حوصله امکانپذیر است. بعنوان والدین و یا بزرگتر شرکت کردن در دنیای کودکان چندان آسان نیست. برای شرکت در بازی کودکان باید نشان داد که با آنها برابر هستیم یعنی چه از لحاظ توان و قدرت فیزیکی و چه از لحاظ روانی. یعنی اینکه باید کودک را بعنوان انسانی برابر با حق تصمیم و نظر مساوی و در سطح مساوی با خود پنداشت. بسیاری به غلط با شرکت در بازی کودکان و تصمیم گیری و کمک‌های نابجا باعث تخریب بازیهای کودکان می‌گردند. کم نیستند والدینی که برای مثلاً نظافت بازیهای کودکان را پی دری چفع می‌کنند. این روش باعث می‌شود که کودک از شرکت در بازیهای پیچیده که شدیداً تخیلی هستند خودداری کند و به بازیهای ساده‌تر که قطع نمودن آنها ضریبه‌ای به بازی نمی‌زند رو آورند. بعنوان بزرگتر در تمام مدت بازی کودکان باید از قطع کردن بازی آنها خودداری کرد. نظافت و یا غذا دادن به کودک را تنها با بازی و بعنوان جزئی از بازی انجام داد. باید بسیار مواضع بود که حرکات غیرمنتظره ما بازیهای کودک را درهم نریزد. اگر بطور مثال لازم است نظافت شود باید بطوری اینکار را انجام داد که ضریبه‌ای به بازی کودکان وارد نیاید. زیرا بازی و خصوصاً بازیهای تخیلی قدرت خلاقیت کودک را تمرین می‌دهد، که آنها نیز بنویت خود قدرت درک کودک از واقعیت را افزایش می‌دهد. قسمت عظیم بازی در مغز کودک انجام می‌گیرد و همانطور که اشاره شد در هنگام بازی تمام محیط اطراف از جمله بزرگترها نیز جزئی از دنیای تخیلی کودک هستند. کودک شدیداً در چنین بازیهایی تمرکز

کودک می‌تواند ساعتها با همباری خود نقش دکتر و بیمار بازی کند. درین بازی جدیت خاصی وجود دارد. دکتر با صبر و حوصله پروسه معاینه و مواظبت از بیمار را بازی می‌کند و بیمار در تمام مدت طول بازی بدون حرکت نقش خود را ایفاء می‌کند. بدون بازیهای طولانی مدت هیچ آموزش و خلاقیتی بوجود نخواهد آمد. به واقع مشخص نیست که بازیهای دوران کودکی تاچه اندازه بروی بطور مثال معماری تاثیر گذاشته اما پر واضح است که مشکل ساختمانهای ما رابطه‌ای مستقیم با بازیهای دوران کودکی ما دارد. بطور مثال بچه‌های دوره‌های ۱۹۴۰ و معماران متولد زمان ما با بلوکهای چوبی بازی می‌کردن و بچه‌های متولد دهه شصت با ل.ا.گ.ا. خانه‌های خود را می‌ساختند و شکل ساختمانهای طرح ریزی شده از طرف این گروهها زیاد بدور از بازیهای دوران کودکی آنها نیست. برای آموزش و یادگیری بازی نقشی اساسی دارد. برای اینکه بتوان کار با کامپیوتر را یاد گرفت، لازمه آن بازی کردن با دکمه‌های است و بعد از مدت طولانی بازی تازه ما می‌توانیم با مهارت از این تامین استفاده کنیم. و در زندگی کودک این مسئله بطور واضح تری مشخص می‌گردد. بهترین چیزی که بچه میداند بازی است. توان و استعداد بازی در تمام کودکان وجود دارد. اما بازی چگونه تکامل می‌یابد بستگی به بزرگترها و فرهنگ آنها دارد. یک شخص بزرگسال نمی‌تواند بازی را قدم به محدوده‌های جدیدتری هدایت نماید. اما برای اینکار ضرورت همکاری و تقاضه احتیاج است. در تمام مدت بازی باید کودک در بازی و مشکل دادن آن سهیم باشد و نه به کنار از آن.

در اوان کودکی شخص بزرگسال یعنی پدر و مادر بهترین همبازیان کودکان هستند. کودک برای بازی احتیاج به امنیت دارد و این احساس امنیت را کودک در اوایل تنها نزد والدین می‌یابد. بازیست که کودک فرق بین مسائل را درک خواهد کرد. فرق بین واقعیت‌ها و بازی است که کودک روابط اجتماعی را می‌آموزد. تقاضه و همکاری از مسائل مهمی است که کودک در طول بازی می‌آموزد.

این قسمت مسایل تربیتی کودکان را اختصاص داده ایم به بازی کودکان. اما شاید بهتر باشد که نگاهی نیز داشته باشیم به قسمتهای قبلی این مقاله بنام مغز و ادراکات.

در قسمتهای گذشته ما سعی نمودیم که نحوه عملکرد مغز را بطور خلاصه و با مفاهیم ساده‌تر بیان کنیم. ما خاطرشناس کردیم که سین اولیه کودکی از مهمترین زمانهای زندگی انسان است و ۷-۸ درصد از سیستم شبکه‌ای مغز تا سنین ۷-۸ سالگی تکامل می‌یابد. تکامل بعدی این شبکه عصبی بعد از این سنین بسیار کنترل است. ما اشاره کردیم که اطلاعات در مغز برای همیشه باقی خواهد ماند و هیچگاه این اطلاعات نابود نخواهد شد، لذا تأکید کردیم که آموزش کودکان از همان اوان تولد از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. ما همچنین تأکید بسیار کردیم که تعادل بین خلاقیت و علم یعنی تعادل بین نخاع که منبع ایده‌های جدید و غیرمنتظره است و قسمت مغز پیشین که مرکز جمع آوری اطلاعات است از مهمترین مسائل در زندگی کودک است. متخصص کردن کودک به آموزش در زمینه‌ای خاص همچون مثلاً کامپیوتر، موسیقی، ورزش و غیره محدوده فکری کودک را تضییف خواهد نمود. در این قسمت از برنامه‌ها ضمن تأکید بر نقش بازی در آموزش کودکان سعی خواهیم کرد ابزار بسیاری مهم را در تکامل و پیشرفت صحیح کودک به شما معرفی می‌کنیم.

نقش بازی در تکامل و یادگیری کودک چیست؟

دنیای بازی بهتر است از امکانات گسترده برخوردار باشد. در دنیای بازی هر چیزی ممکن است. دنیای بازی محدودیت نمی‌شناسد. در این دنیاست که کودک بدون نگرانی از عواقب و فشارها و مسائل همه را می‌آزماید، کودک در نقش پدر تمامی رل پدر را بازی می‌کند بدون ترس از عواقب آن. بازی لذت‌بخش است و بهترین وسیله روانکاوی طبیعی. اتفاقاتی که در بازی می‌افتد در اصل سوالاتی است که در مغز کودک انجام می‌گیرد.

اعتراف به شکنجه از زبان شکنجه‌گران!

س آذراوغی

یک شبه «دمکرات» شده و به «محکوم کردن» شکنجه شدن شهرداران پرداختند.

غلامحسین کرباسچی شهردار تهران دلیل اتهامات اخیر شهرداری تهران را سیاسی خواند.

یزدی روز جمعه، ۸ اسفند، در نماز جمعه تهران طی سخنرانی شدیدالحنی به خبرنگار سلام برخورد کرده و با تهدید از وی خواست تا طی یک هفته با ارائه مدرک، ادعای خود را مبنی بر وجود شکنجه در زندانهای رژیم ثابت کند و گرنه تحت پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت! گویا مدرکی در مقیاس دهمها هزار زندانی سیاسی شکنجه و اعدام شده برای آقای یزدی کم می‌باشد.

اشک تماسح ریختن برای شهرداران تهران، نه دفاع آنان از آزادیهای سیاسی و برچیدن اختناق و سانسور بلکه دفاع از همپالگی‌های خودشان است که با دزدیهای میلیاردی از حقوق شهرداری تهران هم جیب‌های خود و اعوان و انصارشان را پر کرده‌اند و هم بخش مهمی از هزینه تبلیغات انتخاباتی خاتمی را فراهم آورده‌اند. ولی همه این تلاشها و کشمکشها به قول آیت‌الله یزدی «برای حفظ نظام و اسلام عزیز می‌باشد».

مردم ایران تنها با سرنگونی نظام جمهوری اسلامی در کلیت خودش می‌تواند راه رسیدن به آزادی را هموار سازد.

طی روزهای اخیر و برای اولین بار بطور رسمی از زبان دست‌اندرکاران رژیم به وجود شکنجه در بیدادگاههای جمهوری اسلامی اعتراف شده است.

تعدادی از مقامات شهرداری تهران که در پی درگیریهای جناحی و به جرم اختلاس ورزیهای میلیاردی دستگیر شده‌بودند، بعد از آزادی طی ملاقاتی با چند تن از «نمایندگان» مجلس اسلامی اعلام کردند که «آنان هنگام بازجویی تحت شکنجه‌های سخت قرار گرفته‌اند».

بلافاصله کروی دبیر «جمعه روحانیون مبارز» که گویا اصلاً شکنجه در جمهوری اسلامی محلی از اعراب نداشته است، طی نامه‌ای به محمد یزدی (رئیس قوه قضائیه رژیم) نوشت: قضیه شکنجه شدن این افراد «قلب و روح انسانها را می‌آزاد» و خواهان «پایان دادن به این وضع» شد. بدنبال آن روز ۲۷ بهمن طی یک کنفرانس مطبوعاتی و با حضور خبرنگاران داخلی و خارجی، یکی از خبرنگاران سلام، نظر یزدی را در مورد شکنجه در زندانهای جمهوری اسلامی جویا شد. این سوال خبرنگار سلام، نقطه‌آغاز دیگری بود برای تشدید درگیری جناحهای حکومتی که هنوز هم کم و بیش جریان دارد.

کسانیکه طی ۲۰ سال گذشته خود از گردانندگان اصلی رژیم بوده‌اند، و دستشان تا مرفق به خون رزمندگان راه آزادی و کمونیستها آلوده است؛

درباره آموزش کودکان

واهمه دارند. این نوع کودکان هیچوقت جرات شروع

یک بازی را نداند و هیچوقت نیز امکان استفاده از تخيّل خود را نمی‌یابند. عده‌ای نیز نمی‌توانند بازی را درک کنند و بفهمند، این عده همیشه حرفهایی می‌زنند که اشتباه است. کارهایی می‌کنند که اشتباه بنظر می‌آید. عده‌ای دوست دارند تصمیم بگیرند، این عده نحوه همکاری با دیگران را نیاموشته‌اند. و در نهایت گروهی نیز هستند که توانایی تصمیم‌گیری ندارند و بهمین مدل نیز جایی در بازی نمی‌یابند و در بهترین حالت منزوی و انجام دهنده کارهای گروه قبلی یعنی گروه تصمیم‌گیرنده می‌شوند. تمامی این ضعف‌ها در کودکان ناشی از زندگی قبل از مهد کودک یعنی در محیط خانواده است. رفتار نادرست والدین باعث وجود چنین ضعف‌هایی در کودک برای آموزش کودک و برای آماده کردن کودک برای شرکت در دنیای آینده باید همانطور که اشاره کردیم به کودکان بازی آموخت و در بازیها به آنها آموزش و آمادگی داد. خوشبخت‌ترین کودکان آنهایی هستند که والدینی دارند که در بازیهای آنها بطور صحیح و اصولی شرکت می‌کنند.

برای کودکان دارند. بطورمثال کودک معمولاً محیط‌های کوچک و تنگ را دوست دارند، و باز بطور مثال می‌توان تنها با چند تکه وسایل ساده همچون صندلی و میز خانه‌ای کوچک برای کودک ساخت تا در آنها بازی کند. خریدن اسباب بازیهای گران در بسیاری موارد کمکی به بازی کودک نمی‌کند، اما کودک باید وسایل در اختیار داشته باشد تا با آنها اسباب بازی درست کند. یعنی یک کارتون خالی می‌تواند ساعت‌ها کودک را مشغول خود کند و در طول مدت بازی به اسباب بازیهای گوناگون تبدیل شود. بازی کردن با کودکان دیگر در اوایل ساده‌نیست، کودک برای بازی باید شخص جدید را بررسی کند و به او اعتماد کند. کودکان خصوصاً هنگام ورود به مرحله مهد کودک دارای خصوصیات و عادات مختلفی هستند. بچه‌هایی هستند که بازی کردن برایشان مشکل است. عده‌ای آقدر شلوغ هستند که وقت برای نقشه‌کشی و تمرکز ندارند. عده‌ای بسیار محتاط هستند و از اینکه دنیای واقعیات را ترک کرده و به دنیای تخیلات بروند

حوالس دارد آنها اطراف را می‌بینند اما آن را در ذهن خود به چیز دیگر تبدیل می‌کنند. و بهمین خاطر باید بسیار احتیاط کرد که تمرکز کودکان را هنگام بازی بهم نزند. برای شرکت در بازی کودکان باید به آنها و قوانین بازی آنها احترام گذاشت و در بازی بعنوان یک عضو برابر شرکت کرد.

بررسی‌های بین‌المللی نشان داده است که وجود و تاثیر و نقش بزرگترها در بازیهای کودکان بسیار بیشتر از آنست که ما تصور می‌کنیم. این بزرگترها و مشخصاً والدین هستند که تاثیر اساسی براینکه کودک چگونه بازی می‌کند چه بازی می‌کند و اصلاً آیا بازی می‌کند را دارند. گاهی سوء‌تفاهمنامهایی وجود دارد که نایاب بزرگترها در بازیهای کودکان شرکت کنند. این اشتباه است. اما همانطور هم که تاکید کردیم بزرگترها باید با پنیرش قوانین بازی کودک در آن شرکت کنند و یا اینکه بزرگتر می‌توانند آنجا وجود داشته باشد بدون دخالت مستقیم مخصوصاً در مورد قوانین بازی. والدین نقش مهمی در ایجاد محیط بازی

درباره «اتحادیه مستقل کارگران ایران»

۱۱ اردیبهشت سال کذشته «اتحادیه مستقل کارگران ایران» رسماً اعلام موجودیت کرد. آنچنانکه از اطلاعیه‌های منتشره توسط فعالین این اتحادیه برمی‌آید ، اتحادیه مستقل کارگران ایران با هدف سراسری شدن از حدود ده سال پیش به این طرف به شکل غیرعلنی فعالیت تبیغی را برای جا اندختن ضرورت تشکل مستقل کارگری آغاز کرد و سال کذشته که «ضرورت اعلام موجودیت در عمل احساس شد » رهبری و نهادهای اتحادیه انتخاب و در روز جهانی کارگر موجودیت تشکیلات علناً اعلام شد . «اتحادیه مستقل کارگران ایران» در اعلام موجودیت خود ، خاطرنشان ساخته است که این تشکل به هیچیک از جناحهای درون حاکمیت و نهادهای آن و همچنین به هیچیک از سازمانها و احزاب اپوزیسیون و استکی ندارد و کاملاً مستقل و متنکی به بازوی توأم‌مند خود کارگران ایران است .

در پیانه منتشره از سوی «اتحادیه مستقل کارگران ایران» از جمله خواست آزادی تشکل‌های کارگری تها به برسمیت شناخته شدن این اتحادیه محدود شده است . در حالیکه حق تشکل جزئی از ابتدائی ترین حقوق و آزادیهای پایمال شده در ایران محسوب می‌شود و نباید به این و یا آن تشکل محدود شود . هرچند که ما از ترکیب پیشووان این حرکت ، اطلاع دقیقی در دست نداریم ، اما از مضمون حرکت و نقطه‌غزیمت این تشکل ، (تا آنجا که بر دفاع از حق تشکل‌های مستقل کارگری استوار است ، و هیچکونه واستکی را با ارادکننده اسلامی و ارکانهای سرکوبکار آن ، تحت عنوانی مختلف نداشته باشد) و از اقدامات و خواستهای برحق آنها که بخشی از خواستهای عمومی کارگران را در بر می‌کنند ، دفاع می‌کنیم و مثل همیشه در راه تحقق آنها ، از هیچ کوششی فروکذار نیستیم . اطلاعیه‌های زیر تا کنون از طرف « اتحادیه مستقل کارگران ایران » بدست ما رسیده است که برای اطلاع خوانندگان نشریه ، متن کامل آنها را عیناً چاپ می‌کنیم . بحث بیشتر در این مورد را به روشن شدن دقیق‌تر موضع آن واکذار می‌کنیم .

نامه سوکشاده

«اتحادیه مستقل کارگران ایران» به دیاست جمهوری

مسئول یا آن میرسد ، آنهم نیم بند و تقطیرآمیز راه بیندازد (به نامه های آقای محجوب و خانم جلوبارزاده برای کارگران در بیمارستانها و بانکها و دیگر نهادها تره هم خرد نمی‌کنند و به حامل نامه جواب رد میدهند یا سر میدانند) .

ما خواهان به رسمیت شناخته شدن تشکل مستقل خودمان هستیم تا بتوانیم از طریق آن به خواستهای برحقمان ، به آرزوهای بر باد رفته‌مان ، به زندگی غارت شده‌مان ، گامی نزدیکتر شویم . ما تشکلی را می‌خواهیم که خون رگهای ما را به گردن درآورد نه منجمد کند . ما تشکلی می‌خواهیم که آرزوهای ما را تحقق بخشنده نه پایمال کنند . خانه کارگر جز پایمال کردن ارزشهای ما ، جز تائید آشکار حرکتهای ضدکارگری و برخورد منفعله به خواستهای ما و تملق مقامات ، کار دیگری نکرده است . ما دیگر از وعده‌های فریبکارانه به تنگ آمده‌ایم . تشکل واقعی ما از درون ما جوشیده و شکل گرفته است . بنابراین «اتحادیه مستقل کارگران ایران» را به عنوان یک تشکل مستقل کارگری رسماً به رسمیت بشناسید .

آقای رئیس جمهور ! در شرایطی که ما کارگران ثروت جامعه را تولید می‌کنیم ، این دیگران هستند که برای ما تصمیم می‌گیرند که چه مقدار از ثروتی را که خود تولید کرده ایم به ما تعلق بگیرد . و چه مقدار از رفاه و آسایش برخوردار باشیم . یا اصلاح نباشیم . این صاحبان زور و زر هستند که برای

مبهم سر میدانند . اعتراضات چند ماهه اخیر ما بخاطر به رسمیت شناخته شدن تشکل مستقل ما از طرف دولت شما و اضافه دستمزد و ایجاد اینمی در محیط کار و خواستهای مشخص در واحد تولیدی صورت گرفته است .

آقای خاتمی از ما خرد نگیرید که ، چرا اینچنین کارمان را شروع کرده ایم . ما قبل از شکل دادن به این اعتراضات به تمامی نهادها و شخصیتها از مدیریت در کارخانه و شرکت گرفته تا وزارت کار ، دفتر ریاست جمهوری ساقی آقای رفسنجانی و بعد به دفتر جنابوالی و ده ها شخصیت و نهاد دیگر نامه نوشته ایم و از مشکلاتمان سخن گفته ایم . اما نامه های ما که حاوی آرزوی میلیونها کارگر شریف ایران بوده یا با بی اعتمایی مقاله شده و به سطل کاغذهای باطله اندخته شده است یا به بایگانی سپرده شده و یا پاسخ پر رمز و راز و ابهام آمیز گرفته است . و ما در عمل آموختیم که این راهی است که صدایمان را به گوش هر ناشوائی برسانیم .

آقای رئیس جمهور ! ما کارگران دیگر نمی‌خواهیم بی تشکل باقی بمانیم و هیچ نهادی نیاشد که از طریق آن از حقوقمان دفاع کنیم . دیگر نمی‌خواهیم خانه کارگر با دستگاه عربض و طبلش که تامین آن را پیشاپیش از حقوق ما کارگران کم می‌کنند ، که جز خدمت به صاحبان زر و زور کار دیگری نمی‌کنند ، ما را سر بدواند یا حداکثر کاری که می‌کنند کار شخصی این یا آن کارگری را که ، دستش به این

آقای خاتمی رئیس جمهور ! امروز نزدیک به ۱۰ ماه است که از یازده اردیبهشت روز اعلام موجودیت علیی «اتحادیه مستقل کارگران ایران» می‌گذرد و شما و دولت تان هیچ واکنشی مشیت در قبال ایجاد اتحادیه مستقل کارگران ایران نشان ندادید و این در حالی است که «اتحادیه مستقل کارگران ایران» از زمان اعلام موجودیت خود (که کمتر کسی است اعلام موجودیت «اتحادیه مستقل کارگران ایران» را شنیده باشد) تاکنون برای اعلام موجودیت علیی و خواستهای بر حق خود علاوه بر اطلاعیه‌های مختلف ۳۶ مورد اعتراضات کارگری را در نقاط مختلف کشور و در اشکال مختلف راهپیمائي ، اعتصاب ، جلوگیری از خروج کالا به هنگام تولید ، کم کاری و تحصین را سازمان داده است . و در این رابطه تا آنجا که اتحادیه مطلع است حدود ۹۰ تن از کارگران دلیرمان در نقاط مختلف کشور دستگیر و مورد ضرب و شتم قرار گرفته اند که حدود ۴۳۰ نفر پس از چندین روز بازداشت و بازجوئی آزاد گشته و بقیه هنوز در زندانند که از سرنوشت ۱۸۰ نفر از زندانیان کارگر هیچ اطلاعی نداریم . چراکه به خانواده‌های آنها چه در تهران و چه در شهرستانها ، تاکنون ملاقات داده نشده و خانواده‌ها را با جوابی

۷- اجرای طرح طبقه بندی مشاغل در تمامی کارخانه ها و کارگاهها و شرکتها.

۸- حل مشکل مسکن کارگران در سراسر کشور از طریق تعاونی مسکن با دادن وامهای بدون بهره به کارگران و بازپرداخت ماهیانه لازم و بدون بهره.

۹- بیمه‌ی تمامی کارگران بیمه نشده‌ی ساختمانی در رشته‌های مختلف کاری، کارگران تمامی معادن و شرکتها توکلی و خدماتی کوچک.

۱۰- اجرا درآوردن طرحهای ایمنی در رشته‌های مختلف تولیدی، خدماتی که بی توجهی به آن سالیانه حوادث ناگوار بیشماری به کارگران تحمل کرده و هزاران قربانی می‌گیرد.

۱۱- اصلاح اساسی قانون کار و به اجرا درآوردن جدی آن در عرصه‌های مختلف تولید که در بسیاری کارگاهها و شرکتها همین قانون کار هم به اجرا در نمی‌آید.

لازم به تذکر است که نامه‌ی کنونی علاوه بر دفتر جنابعالی و پخش آن در نقاط مختلف کشور و رونوشت به سازمان جهانی کار به بخشی از روزنامه‌ها و ماهنامه‌ها نیز رونوشت خواهد شد، در صورت عدم چاپ این در روزنامه‌ها و مجلات، ما این عمل را سانسور و حرکتی ضد کارگری و همینطور ضد نهادهای مدنی که شما آنرا وعده داده بودید تلقی خواهیم کرد، که خود زیریا گذاشتن حقوق ما کارگران از طرف شما و دولت تان است.

سخن آخرین به مردم

مردم شریف ایران! همانطور که مکرر اعلام کرده ایم «اتحادیه مستقل کارگران ایران» یه هیچ یک از جناحهای درون حاکمیت و نهادهای آن و همچین به هیچ یک از سازمانها و احزاب اپوزیسیون وابستگی ندارد و به بازوان توانمند خود کارگران ایران متکی است.

اتحادیه از کارگران مبارز سراسر کشور می‌خواهد با تهیه روزنامه‌های ذیل مسئله چاپ نامه‌ی سرگشاده را پیگیری کنند. تقویت «اتحادیه مستقل کارگران ایران» گامی عملی در راستای منافع کارگران ایران است.

رونوشت به:

سازمان جهانی کار(جهت اطلاع)
روزنامه کار و کارگر سلام اطلاعات کیهان
ماهnamه ایران فردا و جامعه سالم

تشکل ما «اتحادیه مستقل کارگران ایران» و خواستهای بر حق آن باز بی اعتنایی کنید و آن را نادیده بگیرید با اعتراضات پی دری و خیزش سراسری ما کارگران که در اشکال مختلف صورت خواهد گرفت روپرتو خواهید شد، و ایکاش این را تهدید قلمداد نکنید که بحث مرگ و زندگی برای ما بدانید، چراکه، ما کارگران برای زنده ماندنمان، ما برای پوشاندن لباس زمستانی به تن کودکان دلبینمان که سرما نخورند، ما برای ادامه تحصیل آنها با حداقل امکانات ممکن، ما برای تعزیز خانواده‌مان حتی همراه با سوء تغذیه، ما برای ایجاد سریناهی حتی ناچیز و کرایه‌ای برای خانواده‌مان واضح و بدون ابهام پاسخ دهید. خواسته‌ای اصلی و عمومی امروزمان همانطور که در اعتراضات مختلف کارگری اعلام کرده ایم و مطبوعات نه از اعتراضاتمان و نه از خواسته‌ایمان بجز چند مورد انگشت شمار که آنهم از روی لاعلاجی مجبور شدن‌چیزی نگفته‌اند، بدین قرار است:

۱- به رسمیت شناختن «اتحادیه مستقل کارگران ایران» و اعلام آن از طریق روزنامه‌های کثیرالانتشار به عنوان حقوق تشکیلاتی ما کارگران.
۲- آزادی بدون قید و شرط کارگران مبارز و دستگیر شده.

۳- آزادی اعتصاب و دیگر اعتراضات کارگری در جهت تحقق خواسته‌ایمان.
۴- ایجاد کار برای کارگران بیکار.
۵- توقف اخراج کارگران و بازخریدهای اجباری.
۶- اضافه شدن دستمزدها حداقل پنجاه درصد حقوق فعلی برای تمام کارگران ایران در رشته‌های تولیدی، خدماتی و معدن و اعلام آن از طریق رسانه‌ها تا قبل از عید.

بمناسبت اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) ۱۳۷۷ روز جهانی کارگر

رفقا!

اطلاعیه‌ها و تراکت‌های فدائیان کمونیست بمناسبت اول ماه مه را تکثیر و بست
کارگران برسایله در معابر عمومی نصب کنید و در مکانهای مناسب بنویسید.
اتحاد فدائیان کمونیست

در تدارک اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) ۱۳۷۷

**گرامی باد اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز همبستگی جهانی کارگران
کارگران مبارز!**

**اول ماه مه ۱۱ اردیبهشت) را به تشديد مبارزه برای تحقق
خواستهایتان تبدیل کنید!**

- * حق تشکل.
- * حق اعتراض، بیان و اجتماعات.
- * ۲۵ ساعت کار و دو روز متواتر تعطیل در هفته.
- * تامین کار برای بیکاران و پرداخت حقوق دوران بیکاری
- * متوقف شدن اخراجها و برگردانیده شدن کارگران اخراجی به سرکارهایشان.
- * افزایش دستمزدها متناسب با تورم.
- * بیمه‌های اجتماعی برای همه کارگران و مزدگیران در تمامی رشته‌ها و حرف.
- * تعدیل اجاره بهای مسکن متناسب با درآمد خانواده و پرداختی مابه التفاوت آن توسط دولت.
- * آزادی بی قید و شرط کارگران دستگیر شده و بازگشت آنها به سرکارهایشان.

**هیات اجرائی
شورای مرکزی اتحاد فدائیان کمونیست
فروردینماه ۱۳۷۷**

«اتحادیه مستقل کارگران ایران» اعلام می‌دارد که هر نوع کمک بلاعوض و بدون چشم داشت را که در راستای تحکیم «اتحادیه» بوده و به استقلال «اتحادیه» کوچکترین خدشه‌ای وارد نکد از هر جریانی می‌پنیرد. ما از این پس تلاش خواهیم کرد، هر اطلاعیه‌ای که از ضرورت عمل مستقل می‌شود. به همین منظور و برای رساندن صدایمان می‌شود. به گوش جهانیان اطلاعیه کنونی را علاوه بر داخل کشور در سطح خارج از کشور پخش می‌کیم. همچنانکه در اعلام موجودیت «اتحادیه» متذکر شدیم، اعلام می‌داریم که «اتحادیه مستقل کارگران ایران» به هیچیک از جناحهای درون حاکمیت و نهادهای اپوزیسیون وابستگی ندارد و کاملاً مستقل و متکی به بازویان توانمند خود کارگران ایران است.

زنده باد اتحاد سراسری کارگران ایران
«اتحادیه مستقل کارگران ایران»

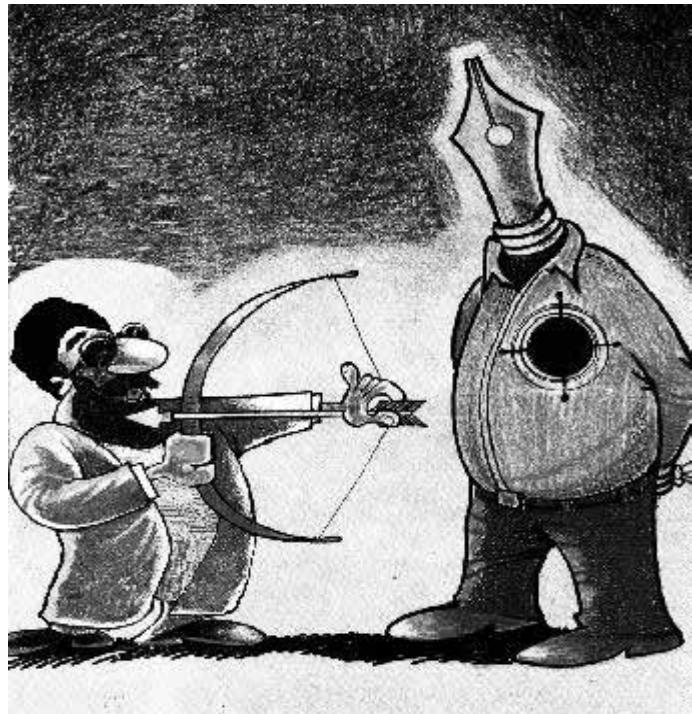
صدایمان را رساتر می‌کنیم

در اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) ۷۶ «اتحادیه مستقل کارگران ایران» اعلام موجودیت کرد. بدنبال اعلام موجودیت «اتحادیه مستقل کارگران ایران» بلافضله شهرهای تهران، تبریز، قزوین، اراک، از طرق مختلف زیر پوشش وسیع تبلیغاتی «اتحادیه» قرار گرفت. و سپس در اعلامیه‌های بعدی از رژیم خواسته شد که «اتحادیه» را برسمیت بشناسد. به دنبال آن «اتحادیه مستقل کارگران ایران» طی نامه‌ای سرگشاده به سازمان جهانی کار، اعلام کرد که «خانه کارگر» جز یک نهاد دولتی چیز دیگری نیست و آقای «محجوب» که موضع خود را حتی در قبال انتخابات ریاست جمهوری اعلام نکرده (چراکه قول وزارت کار از طرف ناطق نوری به ایشان داده شده بود) نماینده واقعی و انتخابی ما کارگران نیست. و حضور ایشان در سازمان جهانی کار از نظر ما کارگران، حضور نماینده رژیم جمهوری اسلامی تلقی می‌شود. همچنین در نامه سرگشاده که در تهران، نبریز اراک و قزوین پخش شد، اعلام شد که در صورت تصمیم جان نماینده «اتحادیه» از طرف سازمان‌های بین‌المللی و سازمان جهانی کار، اتحادیه حاضر است نماینده خود را به نماینده سازمان جهانی کار معرفی کند تا ایشان را به شکل واقعی از نزدیک در جریان مسایل مربوط به کارگران ایران قرار دهد.

ایجاد «اتحادیه مستقل کارگران ایران» به سال ۶۷ برミ گردد. آن زمان بعد از رهایی رهبر کنونی «اتحادیه» از زندان و تماس با محافل کارگری در سطوح مختلف نطفه‌های اتحادیه بسته شد. اما اعلام موجودیت صورت نگرفت. کار روى «اتحادیه» و ضرورت آن در بین کارگران از طرف فعالین اتحادیه به شکل خستگی ناپذیر، پیگیر و شبانه روزی و کاملاً مخفی ادامه پیدا کرد. تا ۱۱ اردیبهشت ۷۶ که ضرورت اعلام موجودیت در عمل احساس شد. قبل از اعلام موجودیت، فعالین «اتحادیه» در نشستهای مختلف، رهبری و دیگر نهادهای «اتحادیه» را انتخاب و تعیین کردند و بر مبنای ویژگی‌های جامعه خط و مشی «اتحادیه» تعیین گشت. و روز ۱۱ اردیبهشت ۷۶ «اتحادیه مستقل کارگران ایران» رسماً اعلام موجودیت نمود. بدون شک ۱۱ اردیبهشت مصادف با اول

از اقدام نویسنده‌گان، هنرمندان مترقبی و انقلابی، حمایت کنیم!

طی ماههای گذشته، بیانیه‌هایی در محکوم کردن جمهوری اسلامی، مماشات طلبان درون «اپوزیسیون» و طرفداران رژیم جهل و جنایت با مضای دهها تن از روشنفکران مترقبی رسیده است که ما ضمن اعلام پشتیبانی از این اقدام ترقیخواهانه، در اینجا خلاصه ای از دو نامه سرگشاده‌ای را که در این رابطه منتشره شده به اطلاع خوانندگان نشریه می‌رسانیم.

روشنفکران ایرانی در تبعید، از مشارکت در برگزاری برنامه‌های نمایشی فیلم‌های جمهوری اسلامی خودداری نماید. اسامی اعضاء کنندگان:

منوچهر آبرو نتن (فیلمساز)، جواد آذر مهر (نقاش)، علی آئینه (شاعر)، یاور استوار (شاعر)، مینا اسدی (شاعر)، رضا باقر (فیلمساز)، نیلوفر بیضائی (نمایشنامه نویس) و کارگردان تئاتر، سیروس توحیدی (صدابردار)، جواد ثابت قدم (فیلم ساز)، نادر ثانی (نویسنده و مترجم)، فرامرز جهانگیر (نقاش)، نسیم خاکسار (نویسنده)، مهرانگیز دابوی (فیلمساز)، شهریار دادور (شاعر)، وحید زمانی (فیلمساز)، حسن ساحل نشین (شاعر)، عباس سماکار (نویسنده و فیلمساز)، داریوش شیروانی (فیلمساز) فرناز صداقت بین (نقاش)، محمد عقلی (فیلمساز)، علی فیاض (نویسنده و سردبیر فصلنامه هبوط)، داریوش کارگر (نویسنده و سردبیر فصلنامه افسانه)، قاسم نصرتی (نویسنده و سردبیر قلم)، بصیر نصیبی (پژوهشگر) و مدیر مجله سینمای آزاد، رضا نوروز بیگی (موزیسین)، احمد نیک آذر (فیلمساز)، سیروس وقوعی (فیلمساز)، سروز هوپیان (فیلمساز)، بهروز حشمت (مجسمه ساز).

نامه سوگشاده

ما امضاکنندگان این نامه اعتراض خود را نسبت به نمایش فیلم‌های ایرانی که قرار است تحت عنوان هفته فیلم ایران، در فوریه سال ۱۹۹۸ در استکهلم، و یا با عنوان «فیلم‌های فارسی» در «فستیوال بین‌المللی فیلم کوتبرگ» در اواخر ژانویه ۱۹۹۸ و پس از آن در چند شهر دیگر سوئد برگزار شود، اعلام می‌کنیم. دلیل این اعتراض جلوگیری از توسعه و افزایش اقدامات تبلیغاتی رژیم جمهوری اسلامی ایران است که می‌کوشد تا با برگزاری هفته‌های فیلم ایرانی در کشورهای مختلف جهان، چهره‌ای فرهنگی و طرفدار هنر از خود نشان دهد، ... برگزاری برنامه‌های نمایش فیلم که با کمکهای مالی و تدارکاتی سفارتخانه‌های رژیم جمهوری اسلامی در کشورهای گوناگون صورت می‌گیرد، هدفی جز تبلیغ فرهنگی و سیاسی برای رژیم در بر ندارد. . .

برگزارکنندگان این فستیوال و هفته‌های فیلم مدعی هستند که خود بطور مستقل و بدون وابستگی به رژیم این برنامه‌ها را به اجراء نی گذارند؛ آنها همچنین ادعا می‌کنند که برگزاری این نوع فستیوال‌ها، به دمکراتیزه شدن رژیم ایران کمک می‌کند، این نیز موضوعی است که با واقعیت تطبیق نمی‌کند. . .
بدین ترتیب برگزارکنندگان این نوع فستیوال‌ها، تبدیل به ابزار تبلیغاتی رژیم جمهوری اسلامی می‌شوند. . . به باور ما همکاری مسئولین فرهنگی و هنری برخی از کشورهای اروپائی از جمله سوئد در برگزاری این برنامه‌ها و هفته‌های فیلم ایرانی که تحت پوشش فعالیتها هنری و فرهنگی و به توصیه و تاکید وزارت امور خارجه آنان صورت می‌گیرد، تها در راستای تامین اهداف اقتصادی و دیپلماتیک کشورهای مزبور است. این فعالیتها به ویژه پس از روی کار آمدن رئیس جمهور جدید که از نظر ما ماهیتا تفاوتی با دیگر سردمداران رژیم ندارد، با جدیت بیشتری دنبال می‌شود.

مسلم است که همکاری با یک رژیم تروریستی در هر رابطه‌ای، مفهومی جز پذیرش نقض حقوق بشر، از جمله حقوق زنان، کودکان و دگراندیشان از سوی این رژیم ندارد.
ما امضاکنندگان این نامه امیدواریم که که شما با درک چنین موقعیتی و با حرمت نهادن بخواست اکثر هنرمندان و

کارگران مبارز!

در ادامه مبارزات سال گذشته، خود مستقلان به سازماندهی تشکلهای کارگری اقدام کنید.

کارگران پیشرو!

با سازماندهی کمیته‌های مخفی کارخانه، هسته‌های سرخ و با تلفیق فعالیت علني و مخفی، به توده کارگران در جهت ایجاد تشکلهای مستقل و تحقق خواستهای فوری شان یاری رسانید.

اتحاد فدائیان کمونیست
فروردینماه ۱۳۷۷

بیانیه‌های فدائیان کمونیست را به دست کارگران دیگر برسانید!

سخن با خوانندگان: عزیزان!

هزینه‌های چاپ و توزیع کارکمونیستی امکان پخش رایگان نشریه را به ما نمی‌دهد.

از طریق اشتراک کارکمونیستی می‌توانید آنرا مستقیماً دریافت کرده و با اینکار به تداوم انتشار آن کم کنید.

هزینه آبونمان معادل هزینه پست آن است. لطفاً فرم زیر را پر کرده و به آدرس نشریه ارسال کنید.

Name: _____

C/O: _____

Adress: _____

Zip-code: _____ City: _____

خلاصه متن بیانیه کانون نویسندهای ایران (در تبعید)

هم میهنان آزاده، مردم آزادیخواه و فرهنگ دوست جهان! روز بیست و هفتم امسال سالگرد به خون تپیدن ابراهیم زال زاده خواهد بود. قتل این روزنامه‌نگار و ناشر پیشرو و روشن‌اندیش تازه ترین حلقه است در زنجیره‌ای از کشتار فرهیختگان و فرهنگ آفرینان ما که گسته نخواهد شد مگر روزی که فقهای آزادی کش و فرهنگ‌ستیز فرمانفرما بر ایرانزمین دست از سر فرهنگ ما برداشته باشند یا که دست خون آلوشان، برای همیشه، از این نخل برومند کوتاه باشد.

... بی گمان، اگر دلباختگان آزادی و شیفتگان فرهنگ در ایران و سراسر جهان، پیوسته و پیگیرانه، هشیار و بیدار کار فرانفرمایان خداسالاری باشند که اندشهیه تیشه زدن به ریشه آزادی و فرهنگ در سرزمین ما همانا بخشی درونی و جنبه‌ای نهادین است از جهان نگری جهل‌گستر و جنون آور و جنایت پرور پیشاقرون وسطایی شان.

فرمانفرمائی آخوندی باید بداند که «ما بسیاریم» و که ما بسیاران هم اکنون، جان فرج سرکوهی و دیگر همکاران زندانی خود را از هیچ سو در خطر نمی‌یابیم مگر از سوی این خداسالاران آدمخوار؛ همچنانکه هیچ دستی را آغشته به خون ابراهیم زال زاده و دیگر یاران به خون تپیده خویش نمی‌بینیم مگر دستان تا به آرنج غرقه به خون جنایت پیشگان همین فرانفرمایی را. شگفتنا و دریغا که «آیه‌های خدا» از سرنوشت «سایه‌های خدا» هیچ نمی‌آموزند!

کانون نویسندهای ایران (در تبعید)
۱۹۹۸ ۲۳ ژانویه

آبونمان یک ساله (شش شماره)

در اروپا معادل ۱۵ مارک آلمان

امریکای شمالی معادل ۲۰ دلار امریکا

استرالیا معادل ۱۰ پوند انگلیس

خاور میانه معادل ۱۵ دلار امریکا

جمهوری‌های شوروی سلطنتی معادل ۱۵ مارک آلمان

کارگران جهان متحد شوید!

اول ماه مه ۱۱ اردیبهشت) روز همبستگی جهانی کارگران

اختیار داشته و با سلب ابتدائی ترین حقوق و آزادیهای مصريح در مفاد اعلامیه حقوق بشر، بر طبقه کارگر و توده‌های عظیم مردم حکومت می‌کند.

هم اکنون بحران اقتصادی، تورم، گرانی، بیکاری و فقدان تأمین اجتماعی به همراه تشدید سیاست سرکوب، زندگی میلیونها نفر را در معرض خطر جدی قرار داده است، بورژوازی ایران به همراه رهبران جمهوری اسلامی برای خروج از انزواه بین المللی و بحران اقتصادی و ایجاد زمینه‌ها و شروط بانک‌ها و انحصارات فرامیتی از یکسو تعرض به حقوق کارگران و اقتشار محروم جامعه را آغاز کردند و از سوی دیگر با اقدامات ظاهری می‌خواستند چنین وانمود کنند که رژیم بغايت ارتقاباعی و سرگوچگران، متکی به آرای مردم بوده و در صدد اجرای اصلاحاتی در نظام اقتصادی و سیاسی کشور به نفع توده‌های محروم جامعه است.

اما دیری نپایید که تعرض به حقوق اولیه کارگران و توده‌های محروم، تداوم سرکوب، شکنجه، اعدام و سنگسار به این ادعای عوامگریبانه خط بطلان کشید.

در تقابل با تهاجمات سرمایه‌داران و دولت جمهوری اسلامی در سال گذشته، چنین طبقه کارگر به نحوی سبقه‌ای اوچ گرفت. طبقه کارگر ایران با دست زدن به اشکال مختلف مبارزه نظری اعتصاب، تظاهرات، اشغال کارخانه، بستن جاده‌ها و... تعرض به ارتقاباعی ترین دژ سرمایه‌داری را سازمان داد و در توازن قوای طبقاتی به جایگاه شایسته خود نزدیک تر شد.

امسال در شرایطی به استقبال اول ماه مه، جشن بزرگ همبستگی کارگران سراسر

ساختاری شرایط سودآوری سرمایه را فراهم نموده و به گمان خود راه خروج از بحران موجود را هموار سازند.

اما تضمین روند انباشت سرمایه در شرایط گنونی با فقر، فلاکت و نابودی میلیونها کارگر و زحمتکش گرۀ خورده و آنرا نه صرفا یک معضل اقتصادی، بلکه همچنین به یک مسئله سیاسی نیز تبدیل نموده است. چراکه هجوم به سطح معیشت کارگران و باز پس‌گیری دستاوردهای مبارزات آنان در عرصه اقتصادی، اجتماعی و سیاسی هدف مقدم سرمایه در سراسر جهان برای خروج از این بحران است.

امروز زیر فشار سرمایه‌های انحصاری و کارکرد بحرانهای سرمایه داری، تنها کشورهای در حال رشد نیستند که بفرمان بانک جهانی و صندوق بین المللی پول به حذف تأمینات اجتماعی، کاهش دستمزدها، اخراجهای دسته جمعی و غیره و غیره مشغولند، بلکه بیکاری میلیونی و کم سابقه در کشورهای معظم سرمایه داری، گسترش فقر، تورم لجام گسیخته و دائمی، بیکارسازیهای توده‌ای، تعرض به دستاوردها و حقوق اجتماعی کارگران نظری حق تشکل مستقل، اعتراضات و اعتراضات زندگی میلیونها کارگر را با تحديد مواجه نموده و کارگران سراسر جهان را به مقابله و مبارزه کشانیده است.

همزمان با اوچگیری مبارزات شکوهمند کارگران در اروپا، آمریکا، آفریقا و آسیا، در سال گذشته، مبارزات کارگران ایران نیز از اوچ و گسترش بی سبقه‌ای برخوردار بوده است.

در نظام سرمایه داری ایران تحت حکومت جمهوری اسلامی تعداد قلیلی از سرمایه‌داران تمامی شریانهای اقتصادی کشور را با حمایت دولت که خود سرمایه دار بزرگیست، در

بیش از یکصد و دوازده سال از برافراشته شدن پرچم خونین کارگران شیکاگو سپری می‌شود.

اول ماه مه ۱۸۸۶ تظاهرات مسالمت آمیز کارگران که برای هشت ساعت کار در روز و تشکیل اتحادیه‌های مستقل برپا شده بود، توسط پلیس شیکاگو بخون کشیده شد.

چند روز بعد، یکی از رهبران کارگری در دادگاهی که وی و چند تن از رفقایش را به مرگ محکوم کرده بود چنین گفت: «کارگران اینک دریافتنه اند که می‌توانند با اتحاد و همبستگی و مبارزه جمعی بر مشکلات خود فائق آیند. کارگران دریافتنه اند که چه قدرت عظیمی در اتحاد آنان نهفته است و به همین دلیل است که کارفرماها با تمام توان می‌کوشند تا اتحاد کارگران را بشکنند و می‌تینگ کارگران را به خون کشند. ما گرد هم آمدیم تا شاید اندکی از حقوق خود را بازیس گیریم اما اکنون از دادگاه و زندان سر درآوردیم. آیا این است معنای برابری و عدالت در جامعه ما؟ امروز اگر صدای حق طلبانه ما را بзор گلوله خفه می‌کنید، مطمئن باشید که این صدای دیگر خاموش شدنی نیست و هر روز طنین آن رسانتر خواهد شد...»

دو سال بعد در کنگره جهانی کارگران در پاریس، اول ماه مه بر مبنای چنین نبرد خونینی سر برافراشت و از آن تاریخ هر ساله میلیونها کارگر در سراسر جهان در این روز دست از کار می‌کشند با اقدام به تظاهرات، اجتماعات و با طرح خواسته‌ها، مطالبات و برنامه خود در مقابل نظام سرمایه داری اراده واحد خود را به نمایش می‌گذارند.

امسال در شرایطی به پیشواز جشن بزرگ کارگران می‌رویم که سرمایه داری جهانی وارد یکی از بی سبقه ترین دوره‌های بحرانی خود شده است. رهبران نظام سرمایه داری تلاش می‌کنند تا با دست زدن به پاره‌ای اصلاحات

گرامی باد ۸ مارس روز جهانی زن!

استثمار، تبعیض در محل کار، تفاوت در میزان حقوق

و دستمزد در برابر کار مساوی در جامعه نیز مواجه است. بدین ترتیب مبارزات رهایی بخش زنان از قید و بند های مرد سالاری، قوانین و سنت های ارتجاعی و تبعیضات جنسی، با مبارزه برای آزادی و عدالت اجتماعی گره خورده و زنان ناگیرنده تا برای آزادی واقعی خود و برای بدست آوردن حقوق کامل خویش، به مبارزه علیه نابرابریهای اجتماعی، اقتصادی و سیاسی برخیزند و برای رسیدن به جامعه ای عاری از ستم، مرد سالاری، تبعیض جنسی و عاری از استثمار شوند! و این فقط یک گوشه از حد ها مورد فجایعی است که روزانه در قلب کشورهای پیشرفته سرمایه داری اتفاق میافتد.

زنان مبارز!

گرامیداشت هشتم مارس روز جهانی زن، یکی از سنت های اصیل جنبش کارگری و کمونیستی در سراسر جهان است. ما ضمن شادباش هشتم مارس، روز جهانی زن، یاد و خاطره تمامی زنان و مردانی را که در راه رهایی زن و آزادی و عدالت اجتماعی جان باخته اند، گرامی میداریم و پیمان میبنیم که به سهم خود در راه آزادی و رهایی زنان تحت ستم و استثمار و در راه پایان دادن به تبعیضات جنسی و سنت های ارتجاعی مرد سالارانه و در راه برابری کامل زنان به مبارزه ادامه دهیم.

هیات اجرائی

شورای مرکزی اتحاد فدائیان کمونیست

۸ مارس ۱۹۹۸

زنان مبارز! امسال نیز همچون سالهای گذشته، در شرایطی هشتم مارس را گرامی میداریم که اعمال ظلم و ستم و تبعیض علیه زنان در سراسر دنیا سرمایه داری باشکال و صور مختلف ادامه دارد.

همین چند روز قبل، درست در آستانه روز جهانی زن بود که پلیس آلمان خبر از کشف محل سرپوشیده و تاریکی داد که در آن بیش از چهل دختر ۹ تا ۲۰ ساله به بند کشیده شده بودند تابخاطر زن بودن، بعد از تحمل شکنجه و تجاوز، به دلالان انسان فروخته شوند! و این فقط یک گوشه از حد ها مورد فجایعی است که روزانه در قلب کشورهای پیشرفته سرمایه داری اتفاق میافتد.

اگر در کشور های متمن و معظم سرمایه داری، بی حقوقی زنان، حق استفاده از آنها بمثابه کالا، تحقیر و توهین بیکاری، تبعیض جنسی، همچون امری عادی تلقی میشوند. آنگاه وضعیت زندگی زنان در کشور های عقب مانده سرمایه داری، نظریه جامعه جمهوری اسلامی زده ایران، تنها با بردگی عهد عتیق قابل قیاس است.

در جمهوری اسلامی بفضلله یکسال دهه بازن به جرائم اغلب ساختگی دستگیر، زندانی، شکنجه و یا سنگسار شده اند.

در جامعه ای که زن حق انتخاب پوشش، حق بلند خنده دین، حق دوچرخه سواری کردن، دویدن، ورزش کردن، حق طلاق و آزادی جدایی از همسر،

مطلوبات خود به مقابله با نظام استثمارگرانه و سرکوبگرانه حاکم بر کشور پرداخته و مردم را به تشديد مبارزه علیه آن فراخوانند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

هیأت اجرایی شورای مرکزی
اتحاد فدائیان کمونیست
فروردین ماه ۱۳۷۷

حق قیومیت فرزندان، حق مسافرت بدون اجازه شهر، حق انتخاب همسر بدون رضایت پدر را ندارد و قانون حق میدهد وی را از نه سالگی به عقد ازدواج در بیاورند، از بسیاری از فعالیت های هنری محروم است. بخاطر عاشق شدن و یا نزدیکی با مرد، سنگسار میشود و اغلب بمثابه کالای تلقی میشد که جهت برطرف کردن نیازهای جنسی مرد خلق شده است و ... حقیقتاً داغ ننگی است بر پیشانی بشریت. اما بی حقوقی زن تنها در آنچه نمونه وار ذکر شد، خلاصه نمیشود. زن علاوه بر تحمل نابرابری، مرد سالاری و کار طاقت فرسای خانگی، با تشديد خود تبدیل کنیم.

اتحاد فدائیان کمونیست یکصد و دوازدهمین سالگرد اول ماه مه را به کارگران سراسر جهان شادباش گفته و از کارگران سراسر ایران دعوت می کند تا در این روز دست از کار کشیده و با اقدام به تظاهرات، راهپیمایی و برگزاری میتینگ با طرح خواسته ها و

جهان می رویم که آتش نبرد کارگران علیه تعرض سرمایه داری در سراسر جهان افروخته تر شده است و مبارزه یکپارچه کارگران ایران برای حق تشکل، اعتصاب، بیان نظرات، اجتماعات، افزایش دستمزدها و... امیدواریهای زیادی را در دل توده های محروم جامعه بوجود آورده و ترس از قدر قدرتی رژیم را شکسته است.

اما این مبارزه تنها با وحدت، تشکل و انسجام خواسته های طبقه کارگر است که رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی را عقب رانده و نظام حاکم را به زباله دان تاریخ خواهد افکند.

اسامی شهدای سازمان در ماههای اسفند و فروردین

۸ فروردین ۱۳۵۸	۲۰. حسین فاطمی	۲۶ اسفند ۱۳۴۹	۴۹. هوشمگ نیری	۱ اسفند ۱۳۴۹	۱. محمد رحیم سماعی
۱۰ فروردین ۱۳۵۶	۲۱. پریدیخت(غزال) آیتی	۲۶ اسفند ۱۳۴۹	۵۰. ناصر سیف دلیل صفائی	۱ اسفند ۱۳۴۹	۲. مهدی اسحقی
۱۰ فروردین ۱۳۵۶	۲۲. سیمین پنجه شاهی	۲۹ اسفند ۱۳۶۰	۵۱. تیمور ستاری	۱ اسفند ۱۳۴۹	۳. فردیون نجف زاده
۱۰ فروردین ۱۳۵۶	۲۳. عیاس هوشمند	۲۹ اسفند ۱۳۶۰	۵۲. منصور سعیدی	۶ اسفند ۱۳۵۸	۴. سعید عقیقی
۱۰ فروردین ۱۳۵۸	۲۴. محمد آراز(بهروز) بیتان	۲۹ اسفند ۱۳۶۰	۵۳. اقبال طاهرخو	۷ اسفند -	۵. جلیل حواری نسب
۱۴ فروردین ۱۳۵۴	۲۵. حبیب موصلى	۲۹ اسفند ۱۳۶۰	۵۴. بهال الدین نگهداری	۷ اسفند -	۶. علی خلیقی
۱۴ فروردین ۱۳۵۴	۲۶. علی میرابیون	۲۹ اسفند ۱۳۶۰	۵۵. خسرو قره داغی	۹ اسفند ۱۳۵۵	۷. صبا بیژن زاده
۱۴ فروردین ۱۳۶۰	۲۷. انشاء الله اسدیان	۲۹ اسفند ۱۳۶۰	۵۶. سیروس خرد بین	۹ اسفند ۱۳۵۹	۸. بهنام امیری دوان
۱۸ فروردین ۱۳۵۵	۲۸. حمید اکرامی	جانب اختگان فروردین ماه فدائیان خلق:			۹. مسعود احمدزاده
۱۸ فروردین ۱۳۵۸	۲۹. ناصر توفیقیان	۲ فروردین ۱۳۵۰	۱. حسین کریمی(آرمان خلق)	۱۱ اسفند ۱۳۵۰	۱۰. عباس مفتاحی
۱۹ فروردین ۱۳۶۲	۳۰. علی اشراقی فرید	۲ فروردین ۱۳۶۲	۲. مسعود رقابی	۱۱ اسفند ۱۳۵۰	۱۱. مجید احمدزاده
۲۴ فروردین ۱۳۵۹	۳۱. خشایار سنجری	۶ فروردین ۱۳۵۸	۳. جلیل اراضی	۱۱ اسفند ۱۳۵۰	۱۲. مجید سوالوی
۲۴ فروردین ۱۳۵۴	۳۲. منصور فرشیدی	۶ فروردین ۱۳۵۸	۴. بهرام آق آنایی	۱۱ اسفند ۱۳۵۰	۱۳. حمید توکلی
۲۶ فروردین ۱۳۵۰	۳۳. جواد سلامی	۶ فروردین ۱۳۵۸	۵. عطا خانچانی	۱۱ اسفند ۱۳۵۰	۱۴. غلامرضا گلوبی
۲۷ فروردین ۱۳۵۴	۳۴. محمد معصوم خانی	۶ فروردین ۱۳۵۸	۶. آرژ محمد دردی پور	۱۱ اسفند ۱۳۵۰	۱۵. بهمن آزمگ
۲۹ فروردین ۱۳۵۵	۳۵. محمدرضا کایابی	۶ فروردین ۱۳۵۸	۷. غفور عمامی	۱۱ اسفند ۱۳۵۰	۱۶. سعید آریان
۲۹ فروردین ۱۳۵۹	۳۵. پروین افروز	۶ فروردین ۱۳۵۸	۸. عبداله صوفی زاده	۱۱ اسفند ۱۳۵۰	۱۷. عبدالکریم حاجیان سه کله
۲۹ فروردین ۱۳۶۱	۳۶. صدیق عده ور(دکتر بهرام)	۶ فروردین ۱۳۵۸	۹. بردى محمد کوسه فراری	۱۲ اسفند ۱۳۵۲	۱۸. مجتبی خرم آبادی
۳۰ فروردین ۱۳۵۴	۳۷. بیژن جزئی	۶ فروردین ۱۳۵۸	۱۰. قربانعلی پورنوروز	۱۲ اسفند ۱۳۶۰	۱۹. ناصر نجم الدینی
۳۰ فروردین ۱۳۵۴	۳۸. حسن ضایا ظرفی	۶ فروردین ۱۳۵۸	۱۱. سعید جوان مولائی	۱۴ اسفند ۱۳۶۵	۲۰. قبرت اله ارجمندی(احمد)
۳۰ فروردین ۱۳۵۴	۳۹. سعید کلاتری	۶ فروردین ۱۳۵۸	۱۲. علی محمد خوجه	۱۸ اسفند ۱۳۵۵	۲۱. عبدالرضا کلاتری نیستانکی
۳۰ فروردین ۱۳۵۴	۴۰. محمد چوپانزاده	۶ فروردین ۱۳۵۸	۱۳. فیروز شکری	۲۲ اسفند ۱۳۵۵	۲۲. مناف فلکی
۳۰ فروردین ۱۳۵۴	۴۱. عزیز سرمدی	۶ فروردین ۱۳۵۸	۱۴. آنه بردى سرافراز	۲۲ اسفند ۱۳۵۰	۲۳. علیرضا نایدل
۳۰ فروردین ۱۳۵۴	۴۲. احمد جلیل افشار	۶ فروردین ۱۳۵۸	۱۵. قربان(آرقا) شفیعی	۲۲ اسفند ۱۳۵۰	۲۴. یحیی امین نیا
۳۰ فروردین ۱۳۵۴	۴۳. عباس سورکی	۶ فروردین ۱۳۵۸	۱۶. نور محمد شفیعی	۲۲ اسفند ۱۳۵۰	۲۵. جعفر اردبیل چی
۳۰ فروردین ۱۳۵۳	۴۴. احمد باربور	۶ فروردین ۱۳۵۸	۱۷. محمد رسول عزیزیان	۲۲ اسفند ۱۳۵۰	۲۶. محمد علی تقی زاده
۳۱ فروردین ۱۳۶۱	۴۵. منوچهر کلاتری نظری	۶ فروردین ۱۳۵۸	۱۸. محمد ابراهیم مفتاح	۲۲ اسفند ۱۳۵۰	۲۷. اصغر عرب هریسی
		۶ فروردین ۱۳۵۸	۱۹. فیروز صدیقی	۲۲ اسفند ۱۳۵۰	۲۸. اکبر موید
				۲۲ اسفند ۱۳۵۰	۲۹. علی نقی آرش
				۲۲ اسفند ۱۳۵۰	۳۰. حسن سرکاری
				۲۴ اسفند ۱۳۶۰	۳۱. محمد رضا بهکیش(کاظم)
				۲۴ اسفند ۱۳۶۰	۳۲. نظام
				۲۴ اسفند ۱۳۶۰	۳۳. حمید آزادی
				۲۴ اسفند ۱۳۶۰	۳۴. عباس
				۲۴ اسفند ۱۳۶۰	۳۵. جعفر پنجه شاهی(خشایار)
				۲۴ اسفند ۱۳۶۰	۳۶. محمد علی معتقد(امیر)
				۲۴ اسفند ۱۳۶۰	۳۶. جواد غفوریان
				۲۵ اسفند ۱۳۶۰	۳۷. احمد غلامیان(هادی)
				۲۶ اسفند ۱۳۶۰	۳۸. علی اکبر صفائی فراهانی
				۲۶ اسفند ۱۳۶۰	۳۹. جلیل انفرادی
				۲۶ اسفند ۱۳۶۰	۴۰. احمد فرهودی
				۲۶ اسفند ۱۳۶۰	۴۱. اسکندر رحیمی
				۲۶ اسفند ۱۳۶۰	۴۲. هادی فاضلی
				۲۶ اسفند ۱۳۶۰	۴۳. اسماعیل معینی عراقی
				۲۶ اسفند ۱۳۶۰	۴۴. شعاع الدین مشیدی
				۲۶ اسفند ۱۳۶۰	۴۵. هادی خدابنده لنگرودی
				۲۶ اسفند ۱۳۶۰	۴۶. عباس دانش بهزادی
				۲۶ اسفند ۱۳۶۰	۴۷. محمد علی محدث قند چی
				۲۶ اسفند ۱۳۶۰	۴۸. غفور حسن پور اصلی

بمناسبت صدویست و هفتمین سالگرد کمون پاریس

«اگر کمون سرکوب شود، در این صورت مبارزه قهری به زمان دیگر موکول شده است. اصول کمون جاودا نه خواهد بود و نمی توانند در هم گویندلا شوند. آنان مکررا خود را به پیش می بردند. تا زمانی که طبقه کارگر آزاد گردد. کارل مارکس»

ایرانیان مبارز مقیم خارج کشور

عید بزرگ کارگران اول ماه (۱۱ اردیبهشت) روز همبستگی جهانی کارگران در راه است.

کارگران، زحمتگشان دانش آموزان، دانشجویان!
پرچم سرخ کارگران ایران را در صفوف تظاهرات و اجتماعات کارگران محل زیست خود در سراسر جهان برافراشته دارید.
به همه کارگران و افکار عمومی اعلام کنید که:

* کارگران ایران از حق تشكل، اعتصاب، حق اجتماعات و آزادی بیان محرومند.

* کارگران ایران که برای تحقق ابتدائی ترین حقوق خود مبارزه می‌کنند توسط جمهوری اسلامی دستگیری، زندانی، شکنجه و اعدام می‌شوند.

تشکل‌ها، نهادها و سازمانهای کارگری را به حمایت از مبارزات کارگران ایران فراخوانید!

اتحاد فدائیان کمونیست

۱۶ فروردین ۱۳۷۷

گزارش یک آکسیون

در شهر ونکوور

س

موضوع:

اعتراض به حضور مقامات بلنپلیه اقتصادی - سیاسی رژیم جمهوری اسلامی درونکوور امروز در شهر ونکوور حدود ۱۳۰ نفر در یک آکسیون که بدعووت دولتی شکل گرفتند پنهانی «الجمن مهارین و پنهاندگان ایرانی»، «بی - سی» و «حزب کمونیست کارگری» واحد ونکوور برگزار شد شرکت این آکسیون در مقابل درب ورودی هتلی که مقامات اقتصادی - سیاسی رژیم اسلامی و مقامات کانادائی مشغول مذاکره بودند برگزار شد و بمدت ۲ ساعت ادامه داشت.

شعاراتی عمدتاً:

تزویریست‌های اسلامی خارج باید گرفند! مرگ بر جمهوری اسلامی! تجلت ویژگی با دولت جمهوری اسلامی متوقف باید گردد! و سفارت رژیم تعطیل باید گردد! بودند.

رئیس جمهوری، علاقمند به آزادسازی اقتصاد و جلب

سرمایه گذاری خارجی می‌باشد.

.. تعدادی از حوزه‌های نفت و گاز در فلات قاره هم اکنون بر روی سرمایه گذاری‌های خارجی پژوهش‌آمده شرکت بولی ارزی در کلگری (الستانی در کلکلا که نفت خیز لست) در رأس کنسرسیومی است که علیرغم تهدید تحریم از سوی آمریکا وارد یک معامله ۲۵۰ میلیون دلاری در طرح نفتی فلات قاره در جنوب ایران شده است. ایران در سل گذشته با پیش از یک میلیارد دلار داد و ستد دوطرفه تبدیل به بزرگترین شبک تجاری کانادا در خاورمیانه شد.

بخش عمده تجارت دو طرفه را نفت ایران و غلات کانادا تشکیل می‌دهد. ولی سرمایه گذاری کانادا در ایران هنوز ناچیز است. مهمترین شهروندان کانادا در ایران یک عدد مهندس هستند که در طرحهای بهسازی نیروگاهها مشغول بکار هستند. بنقل از روزنامه «گلوب اند میل» ۱۷ فوریه

آزادی یک تروریست دیگر رژیم اسلامی توسط قایلند س آذراوغلى

در سال ۷۳ پلیس بانکوک یکی از تروریست‌های رژیم جمهوری اسلامی را که قصد انفجار سفارت اسرائیل را داشت، دستگیر کرد و طی محاکمه‌ای وی را به مرگ محکوم ساخت.

بدنبال این حادثه طبق معمول، دیپلماسی جمهوری اسلامی بهره افتاد تا با تمدید و ارعاب و رشوه و خریدن مقامات قضائی تایلند موفق شد که دادگاه تایلند را وادر کند بدون هیچگونه توضیح قاع‌کننده و حقوقی، نه تنها حکم اعدام «حسین دستگیری» را الغو کند، بلکه یک شبه‌وی را آزاد و روانه تهران سازد. بدنبال این حرکت دولت تایلند کمال خرازی اعلام کرد که آزادی حسین دستگیری (یکی از ماموران ساواما) در نتیجه تلاشهای این وزارتتخانه برای اثبات.

بیگناهی وی بود!

این چندمین تروریست جمهوری اسلامی می‌باشد که بدنبال زد و بندهای سیاسی و اقتصادی توسط کشورهای مختلف آزاد و به ایران فرستاده می‌شوند. این اعمال کریه را دولتهای آلمان، فرانسه و اتریش نیز قبلاً مرتکب شده‌اند.

هیئت تجاری ایران وارد کانادا شد.

این بزرگ‌ترین هیئت نماینده‌گی بلند پایه ایست که از زمان انقلاب بهمن ماه ۱۳۵۷ تاکنون به منظور ایجاد مناسبات بهتر با شرکت‌های کانادائی در چهار شهر این کشور اقدام به سفر کرده است.

هیأت ایرانی از روز پنجم بهشروع به برگزاری سمینارهای کرد که برای بازرگانان علاقمند برگزار می‌شوند و توسط شورای تجاری ایران و کانادا و اتحادیه‌ی سازندگان و صادرکنندگان کانادایی ترتیب یافته‌اند. حدود ۲۰ نفر از جمله معاونین وزیر و مدیران کل و مشاورین وزراء و وزارت‌خانه‌های نفت، معادن و فنازات، نیرو و نیز معاون بلک مرکزی مقلملات شرکت دولتی، پتروشیمی و شورای عالی تجارت آزاد و نواحی صنعتی ویژه در این هیئت عضویت دارند.

آقی حسینی یکی از مشاورین رشد وزیر نفت ایران به کلکلی‌ها می‌گوید که دولت اصلاح طلب جدید محمد خاتمی

رابطه کوبا و آلمان شرقی (قسمت دوم)

خسرو

در گزارش خود آورده‌اند که دولت آلمان نباید قراردادهای اقتصادی مختلفی را که آلمان شرقی با کوبا بسته است، فسخ شده اعلام کند. چراکه این قراردادها برای کمک به پژوههای اقتصادی کوبائیها بوده و نباید این امر ربطی به تغییرات سیاسی در کوبا داشته باشد.

همطراز با سیاستهای آلمان در مقابله با کوبا و به تنگنا کشاندن مردم آنجا از طریق فشارهای اقتصادی، کشورهای سرمایه‌داری دیگری نیز شروع به تحریکات خود بر علیه حقوق و سرنوشت مردم کوبا کردند. از جمله این تحریکات، ارسال نامه‌ای از طرف آمریکا به حکومت آلمان که در آن خواستار لغو مسافرت آلمانی‌ها به کوبا می‌باشد. همچنین جلوگیری از ورود کشتیها به بنادر آمریکا در صورتیکه این کشتیها محموله و یا مسافر به کوبا حمل کنند.

* در ادامه این اعمال، متوقف شدن ارسال فرآورده‌های پزشکی و دستگاههای آزمایشی برای بیمارستانها را از طرف دولت سوئد به کوبا می‌باشیست نام برد، که از طرف شرکت Alfa-Lava به اجرا در آمد است.

* چاپخانه مشهور اسپانیایی Lberomericans S.A پزشکی را به کوبا متوقف کرد است. فروش بطری Pepsi-Cola شیشه‌ای را به کوبا منع اعلام کرده است.

* شرکت نیمه دولتی تولید هوایی‌ماهی مسافربری بزریل از فروش ۵ هوایی‌ماهی مسافربری به کوبا خودداری کرد است.

اقدامات حمایتی از کوبا!
یکی از این حرکتهای همبستگی مربوط به جامعه کشورهای غیر متعهد می‌شود که در این میان ۱۰۳ کشور با نشستی که در کشور غنا برگزار کردند، حمایت خود را از کوبا اعلام کرده و بر علیه سیاست محاصره اقتصادی آمریکا در سازمان ملل اعتراض خود را اعلام کردند.

کشیدند، حتی یکبار هم از آنها برای غذای حیوانات استفاده نشد. سوالی که برای خیلی از محققین مطرح است اینکه، اگر این غلات را برای مصرف حیوانات دامی مورد استفاده قرار می‌دادند، آنوقت چه برسرگوشت و شیری که از آنها بدست می‌آمد، می‌آورددند؟ تمامی گاوها شیرده که شیر تولیدشده از آنها را به کوبایی فرستادند، از بین برد و کشتار کردند. تمامی کارگران و دهقانانی که در این شرکتهای تولید شیر مشغول به کار بودند، از کار بیکار شده‌اند. اینهمه بخاطر اینست که دیگر سیاستی به نام سیاست‌کمک به کشورهای در حال رشد برای آلمان متحده معنی ندارد. «با کوبا هیچگونه رابطه اقتصادی وجود نخواهد داشت».

در سال ۱۹۹۰ در تاریخهای ۲۶ و ۲۷ جولای نمایندگان وزاخانه‌های دو کشور آلمان و آلمان شرقی با تفاوت کامل اعلام کردند که در سطح مبادلات اقتصادی در جهت کمک به کشورهای در حال رشد بی‌میچوچوچه با کوبا وارد معاملات اقتصادی نخواهند شد تا زمانیکه تغییرات سیاسی در کوبا بوجود نماید. این بدان معنی است که تا زمانی حکومت سوسیالیستی در کوبا وجود دارد، مردم آنجا حتی کودکان شیر و فرآورده‌های برای آن را ارسال نخواهند کرد.

با وجودیکه در سالهای گذشته، برای مثال در سال ۱۹۸۹ و همچنین در ماه فوریه ۱۹۹۰ هیأت‌هایی از طرف دولت آلمان غربی به کوبا سفر کرده‌بودند و با گزارشاتی که این نمایندگان در بازگشت خود از کوبا به دولت آلمان ارائه داده‌اند، اما دولت آلمان هیچ توجهی به بررسی گزارشات آنان نکرده، چراکه اطلاعات داده شده، در آن مبنی بر بی معنی بودن سیاست محاصره اقتصادی بر علیه کوبا مسجل می‌شد. نماینده دمکرات مسیحیها و سوسیال دمکراتها دو تن از افراد این هیئت Hottz Uwe (SPD) Heinrich Pohlmeier (CDU)

آلمن شرقی یکی از مهم‌ترین تولید کنندگان فرآورده‌های شیر برای کوبا بود.

در سراسر آلمان شرقی مجموعاً ۵ شرکت بزرگ تولید شیر وجود داشت که تولید شیرخشک برای کوبا را بر عهده داشتند.

در "Leitbetrieb" شرکت Prenzlau در سال ۱۵۰۰۰ تن شیرخشک تولید می‌کرد، که در این میان سالانه ۲۰۰۰ تن به کوبا صادر می‌کرد. ۴ شرکت دیگر تولید شیر مجموعاً ۵۰۰۰ تن شیرخشک در سال به کوبا صادر می‌کردند.

با وجود وضعیت فعلی بعد از وحدت دو آلمان و از بین بردن خیلی از شرکتها و کارخانجات آلمان شرقی توسط آلمان غربی، آینده خوبی برای این مجتمع‌ها دیده نمی‌شود.

روزانه ۴۰۰۰۰ لیتر شیر به این شرکتها وارد می‌شود (۱۹۹۱)، یعنی در سال ۱۵۰

۴۸ میلیون لیتر. در سالهای گذشته حدود ۴۸ شرکت که همگی متعلق به بخششی‌ای کشاورزی مشترک محسوب می‌شدند از مناطق PARSEVAL، Prenzlau، TEMPLIN، NEUSTREHLITZ می‌کردند. این در حالی بود که بیشتر از ۲۴۰۰۰ دهقان مشغول به کار در این مجتمع‌ها بودند.

نباید فراموش کرد که آلمان (غربی) و بازار مشترک اروپا در این میان برای جلوگیری از پایین آمدن قیمت شیر و کره، بیشتر از حد تعیین شده توسط بازار مشترک، اجازه تولید به دهقانان نمی‌دهند، به همین خاطر سالم‌است اعتراض دهقانان نسبت به این مسئله روبه فزونی است. بنا به گزارش محققین، آینده کشاورزی در آلمان شرقی تاریک و هم اکنون روزهای بدی را پشت‌سر می‌گذارد.

در این رابطه گفتندیست که از ۸ میلیون تن گندم (غله) که در سال ۱۹۹۱ در آنجا برداشت شده فقط ۲ میلیون تن آنرا مورد استفاده قرار دادند و مابقی آنرا به آتش

شیخ جزیره **uantanamo** در شرق کوبا سال‌هاست در اشغال نیروهای نظامی آمریکایی است. شماره حسابی که در این اطلاعیه جهت پرداخت کمک‌های مالی داده در زیر می‌آوریم.

همبستگی‌هایی که هم اکنون برای کوبا صورت می‌گیرد، بخاطر همبستگی‌های بین‌المللی ایست که خود کوبا نیز در آنها نقش داشته است. برای مثال کمک کردن داوطلبانه پزشکان کوبائی در شوروی برای مداوای مصدومین حادثه راکتور اتمی چرنوبیل، همچنین کمک معلمها و پزشکان کوبائی در خیلی از کشورهای جهان سوم بصورت مجانی، کمک کوبا به پناهندگان شیلیایی در زمان دیکتاتوری پیشوشه و در امان ماندن آنها در کوبا ، عنوان مقاله‌ای است که مجمع همبستگی آمریکای لاتین و آمریکائیهای مقیم دورتموند آلمان با توضیح این مسائل لزوم همبستگی با مردم کوبا را خاطر نشان کرده و شعار «یک لیتر نفت برای کوبا»«کوبا باقی خواهد ماند» را سرلوحه فراخوان قرار داده و همچنین خواستار آن شده‌اند که تمامی انسانهای آزاده و دمکرات ، با ارسال نامه به سفارتخانه‌های کوبا حمایت خود را اعلام کنند و با ارسال نامه به سفارتخانه‌های آمریکا اعتراض خود را بر علیه محاصره اقتصادی آمریکا بر علیه کوبا اعلام نمایند. آدرس سفارتخانه‌های کوبا و آمریکا در بن (آلمن) براین قرار است:

Botschaft der Republik

Kuba Kennedy- Alle

22.5300 Bonn 2

V Vereinten Nationen- Herrn

Walter Koiser Rheinallee 6

5300 Bonn 2

در خمن شماره حساب کمک مالی برای

کوبا در دورتموند

Ko nr: 244290 813 (I. Pleiss) Cuba va!

Bei der Stadtsparkasse

Dortmund

Blz 440 50 199

* در فرانسه از طرف حزب کمونیست آنجا ، فراخوان « یک کشتی نفت برای کوبا» سازماندهی شده و روانه کوبا گشته است .

* در اکتبر ۱۹۹۱ شصت و هشت تن از نمایندگان پارلمان اروپا در اشتراسبورگ فرانسه بر علیه به گرسنگی کشاندن مردم کوبا و بر علیه محاصره اقتصادی که از طرف آمریکا و کشورهای غربی بر این کشور وارد می‌آید، اعتراض خود را به گوش جهانیان رسانده و از کشورهای متبع خود خواستند با توجه به از هم پاشیدن معاملات اقتصادی--سیاسی شوروی و کشورهای بلوک شرق با کوبا و با توجه به اینکه استقلال و حق تعیین‌سازنده مردم کوبا به دست خود آنهاست، این کشورها می‌باشند دست از بایکوت بر کوبا بردارند و حربه به گرسنگی کشاندن مردم آنجا را بعنوان یک عمل غیرانسانی محکوم کرده‌اندو سریعا خواستار مبادرات عادی مابین این کشورها با کوبا شده‌اند. این نمایندگان پارلمان اروپا معتقدند که هیچگاه به گرسنگی کشاندن انسانها را نخواهند پذیرفت و بر علیه این عمل بشرمانه اقدامات خود را گسترشده‌تر خواهند کرد.

* به محاصره اقتصادی پایان دهید، انژری برای کوبا

عنوان سرمقاله‌ها، فراخوانی است که اتحاد سویس-کوبا» در سویس برای مردم کوبا بر علیه محاصره اقتصادی ابرقدرتها و بر علیه بگرسنگی کشاندن مردم در آنجا و برای همبستگی با مردمی که از بیوگ استعمار و استثمار خود را رها کرده‌اند . شماره کشورهای آمریکای لاتین و آمریکای مرکزی بدون استثناء و برخلاف نظرات آمریکای شمالی در کلیه زمینه‌های اقتصادی، سیاسی قراردادهایی را با کوبا به امضاء رسانده‌اند. *

یک، دو، سه... بشکه نفت به کوبا بفرستیم! عنوان فراخوان کمک مالی است که توسط بسیاری از شخصیت‌های سیاسی، اساتید دانشگاه‌ها و عده‌ای از نمایندگان آلمان و حزب سوسیال‌دموکرات داده شده است. آنها خواستار از سرگرفتن معاملات اقتصادی آلمان و کشورهای بازار مشترک با کوبا شده‌اند. همچنین خواستار خروج نیروهای آمریکایی از جزیره نزدیک کوبا شده‌اند.

* خبر همبستگی دیگری از سانتیاگو شیلی رسیده که در آنجا با فراخوان صدھا گروه و انجمنهای مختلف سیاسی، یک کشتی حامل ۱۲ میلیون لیتر نفت و مبلغ ۲۶ میلیون دلار کمک مادی به کوبا رهسپار شده است. این فراخوان با نام Ein Liter Erdöl Fur Cuba یک لیتر نفت برای کوبا» سازماندهی شده است. این فراخوان توسط سازمانهای سیاسی مردمی، افراد سیاسی،

پاسخ به نامه‌ها

۶. هلند. پیام شما را دریافت نمودیم، نشریات و جزوات برایتان ارسال خواهد شد.

۷. رفیق س. از کانادا— گزارشات بدست ما رسید، با امید به همکاریهای بیشتر.

۸. کانون پناهندگان سیاسی ایوان، برلین، نامه‌های شما را دریافت نمودیم، در برگزاری جلسات بحث و روشنگری در مورد مسائل مختلف جنبش، برایتان آرزوی موفقیت می‌نماییم.

۹. اطلاعیه‌ای از سوی فرماندهی کل ارتش زاپاچیستی... دریافت نمودیم. امیدواریم با دریافت بموقع اطلاعیه‌ها و گزارشات رفقا و با درج آنها در نشریه، جنبش انقلابی ایران را در روند تحولات و مبارزات رفقا قرار دهیم.

۱۰. آرشیو اسناد و پژوهش‌های ایوان، برلین، از این پس نشریات به آدرس جدید شما ارسال خواهد شد.

در ضمن شماره صندوق پستی ما همان است که در پشت کار کمونیستی ذکر شده است.

۱۱. آلمان لایبزیک. نامه و کتاب ارسالی دریافت شد از داشتن رابطه متقابل و همکاری با شما استقبال خواهیم کرد.

۱۲. نشریه «زنان و بنیادگرائی» نامه شما را دریافت کردیم. صفحات کار کمونیستی برای طرح مباحث و نظرات خوانندگان باز است. منتظر دریافت مطالب شما هستیم.

۱۳. رفیق س، از استرالیا. از مطالب ارسالی شما، متاسفانه مواردی در جریان ادبیت و یاهنگام تایپ مجدد حذف شده بود که بدین ترتیب در اینجا عیناً آورده می‌شود. پاراگراف اول «در یک ماه گذشته مواردی وجود داشتند که مشخصاً در ارتباط با یکسری رفرمها ارائه شده از طرف

۱. انگلیس، فـ ح. نامه مفصل شما را دریافت نمودیم، مسائل و مشکلات و بحرانهای که سازمانهای سیاسی از جمله سچفخا، از سر گذرانیده اند، بسیار است، طبیعتاً دخالت امپریالیستها و همدستان این جریانات هم در تشدید این بحرانها بی تاثیر نبوده است، اما اینکه همه این وقایع و شکستها و ضعفها را ناشی از عواملی نظری امپریالیسم آمریکا، بدانیم درست نیست. به هر حال امیدواریم با درسگیری از شکستها و پیروزیهای گذشته، جنبش کمونیستی با نقد گذشته و انسجام و وحدت لازم بتواند به رسالت تاریخی خود در قبال طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه، جامه عمل بپوشاند.

در ضمن امیدواریم با سرنگونی جمهوری اسلامی مسائل و مشکلات مردم از جمله شما رفیق عزیز بطرف گردد.

۲. استکلهم. نامه شما را دریافت کردیم در رابطه با مسئله پناهندگی، ما هر کمکی که از دستمان برآید، بدون هیچگونه چشمداشت و بی قید و شرط در اختیار پناهجویانی که از جهنم جمهوری اسلامی گریخته باشند قرار خواهیم داد.

۳. ب. ژنو! مبلغ ارسالی را دریافت کردیم با تشکر فراوان از شما از این پس نشریه به آدرس ایلان خواهد شد.

۴. استرالیا، مبلغ ارسالی رسید. بسیار مشتکریم. سر فرصت جزوات درخواستی ارسال خواهند شد.

۵. فرانسه. عده‌ای از فعالین چپ، نامه تان رسید، همانگونه که در تماسهای قبلی اعلام کردیم، از زحمات شما در سازماندهی مرکز خبری قدردانی کرده و در این رابطه کمک و همکاری متقابل ما ادامه خواهد یافت.

* در پر با وجود فقر مردم آنجا، توسط خیلی از اشار مردم کمکهای مالی جمع‌آوری شده و برای همیستگی با مردم کوبا و بر علیه محاصره اقتصادی امپریالیستها بر علیه کوبا به آنجا فرستاده شده است.

همیستگی عظیمی که از طرف نیروهای مردمی سراسر دنیا برای کوبا انجام می‌گیرد، قابل ستایش و تحسین است و می‌بایستی گستردگر و عظیم‌تر ادامه داشته و افکار عمومی را نیز به این مهم توجه داد. نکته بسیار مهمی را نباید فراموش کرد و بایستی به آن اهمیت داد، تنها و تنها همیستگی‌های بین‌المللی و اهدای کمکهای مالی نمی‌تواند در دراز مدت مشکلات و محاصره اقتصادی کوبا را بطرف کنند، بلکه در رابطه با این مسئله، می‌بایستی قدمهای بیشتر و مهمتری در مبارزه علیه امپریالیسم امریکا و دردفاع از کارگران و زحمتکشان کوبابرداشته شود

اوت ۱۹۹۷

مجموعه مقالات بالا، مطالبی است که از مباحث مجلات:

Zeitschrift Der Informationsstelle
Latinamerika Bonn
CUBASI (BERLIN)
PODIUM(MAINZ)

ترجمه، تهیه و تدوین شده‌اند که در اختیار خوانندگان قرار می‌گیرند.

جهت اطلاع بیشتر در باره کوبا می‌توان از مجله Netzweird Cuba Nachriten (NCN) استفاده کرد.

این مجله در بن منتشر می‌شود و رابطه‌ای زنجیره‌ای اکثریت کمیته‌ها و مراجع همیستگی با کوبا در آلمان و اروپا می‌باشد.

آدرس این مجله بدین قرار است:

NETZWERK CUBA e.v.
Reuter str. 44
53113 Bonn
Deutschland
Tel +Fax : 02289-241505

پیام بمناسبت بیستمین سالگرد اعلام موجودیت علنی سازمان کردستان حزب کمونیست ایران (کومله)

در پاسخ به دعوت تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست ایران به شرکت در جشنوارهای سالگرد اعلام موجودیت علنی سازمان کردستان حزب کمونیست ایران (کومله)، از سوی هیأت اجرایی شورای مرکزی سازمان، پیامی باین شرح خطاب به رفقا ارسال شد:

رفقا!
بیستمین سالگرد اعلام موجودیت علنی (کومله) سازمان کردستان حزب کمونیست ایران را بشما رفقا و فعالین کومله و به کلیه کارگران و زحمتکشان کردستان شادباش میگوئیم رفقا! کومله نیز همچون سازمان ما، طی نزدیک به سی سال از مبارزه مخفی و علنی خود در راه آزادی و تحقق خواستها و منافع مردم کارگر و زحمتکش، مشکلات و سختیهای زیادی را از سر گذرانیده و تحولات زیادی را پشت سرنهاده است. در این روند، آنچه که در رابطه با منافع و مصالح مردم زحمتکش کردستان برجستگی دارد، دفاع کومله از حقوق و خواستهای کارگران و زحمتکشان کردستان است.

کومله طی فعالیتهای مبارزاتی خود، به بهای از دست دادن اعضاء، کادرها و زحمتکشان کردستان است. رهبرانی چون رفیق مصطفی سلطانی، نقش مهم و انکارناپذیری در شکل‌گیری آگاهی طبقاتی و ارتقای سطح خواستها و مطالبات مردم کردستان داشته است، بطوری که تأثیر این سیاست را بویژه در نسل جوان کارگران و زحمتکشان کومله همه جا بوضوح میشود ملاحظه کرد و این شدنی نبود جز از راه تأکید و تکیه کومله و حزب کمونیست، به مبارزه طبقاتی و سمتگیری آن در جهت جنبش کارگری اهداف و برنامه آن. و ما امیدواریم این جهت‌گیری کماکان تتوام یافته و در راستای وحدت جنبش کمونیستی و پیروزی طبقه کارگر به نتیجه مطلوب برسد.

هیات اجرائی
شورای مرکزی اتحاد فدائیان کمونیست
اول اسفندماه ۱۳۷۶

پناهجویان در کشورهای مختلف کوتاهی نکنیم بویژه وظیه مندیم تا از همه امکانات در جهت حل مشکلات رفقای سازمان و خلاصی آنها از وضعی که در آن گرفتارند بکار بندیم. دست شما را بگرمی می‌شاریم و آرزو می‌کنیم تا با رفع مشکلات موجود شما را در کنار خود بینیم.

ترکیه، علی‌الخصوص رفقای سازمان، که سالهای متتمدی در زندانها و شکنجه‌های جمهوری اسلامی با سربلندی مقاومت کرده‌اند و اکنون در خلاصی از جهنم جمهوری اسلامی دچار مشکلات عدیده‌ای شده‌اند، قابل درک است.

ما وظیفه خود دانسته و می‌دانیم که در حد توافق از هرگونه کمک جهت رفع مشکلات

جمهوری اسلامی ایران، برای هر چه بیشتر گمراه کردن مماثلات طلبان و استحاله‌چی‌ها و از طرفی عقب نشینی از شعارهای صدور انقلاب اسلامی به خارج از ایران و کنار آمدن با کشورهایی از جمله پاکستان، عربستان، جزایر ابو موسی، تنب کوچک و بزرگ و سخنان گوهربار سردمداران رژیم اسلامی. (اختامی و خرازی) در ارتباط با نزدیکیهای لازم و ملزم به یونایت استیت آمریکا!!...»

پاراگراف دوم – ادامه سطر شش: «در ارتباط با کنفرانس سران اسلامی و سیاستهای نزدیکی ج – ۱ و آمریکا سخن را به زمان دیگری که چندان دور نخواهد بود، واگذار می‌کنیم. سطر ۱۳ – دو هفته قبل از بازی ... سطر ۲۰ – میدان ورزشی ملبورن بود را نشان دهد.

سطر ۲۲ – قرض گرفته شده است». سطر ۲۳ – به چند اطلاعیه. سطر ۲۴ – «ملاقاتهای آنچنانی» با پوزش از رفقای ارسال کننده مطلب فوق.

۱۴. توضیح در رابطه با توزیع محلی نشریات! رقا!
مخارج سنگین پست نشریات و جزوایت از یکسو و لزوم رساندن منظم آنها بدست مشترکین از سوی دیگر، ما را برآن داشته است تا حدالامکان توزیع نشریات را غیر متوجه کرده و در برخی از کشورها و شهرها نه از طریق توزیع مرکزی، بلکه بوسیله رفقای داوطلب و واحدهای مستقر در آن کشورها انجام دهیم.

بنابراین از کلیه رفقا و مشترکین نشریات درخواست می‌کنیم در صورتیکه کماکان مایل به دریافت نشریات از طریق توزیع مرکزی سازمان هستند، هر چه زودتر (تا انتشار شماره بعدی) ما را در جریان بگذارند، در غیر اینصورت سهمیه رفقا از طریق واحدها ارسال خواهد شد.

رفقا – م – ه و خ – از توکیه
پیام‌ها و نامه‌های محبت آمیز شما را دریافت نمودیم وضعیت اسف بار پناهجویان در

اینترنت و نابرابری جهانی

بخش آخر

الف دانشور

خود را به اطلاع خوانتگان نشریه برسانند. این صفحه همچنین وظیفه دارد تا پیوند نشریه را با خوانتگان متنوع خود برقرار ساخته و به آن تداوم بخشد. بنابراین مقالات این صفحه نه بر اساس مواضع و برنامه سازمان، بلکه بر اساس کیفیت آنها انتخاب و درج خواهد شد. مامتنظر دریافت نظرات خوانتگان هستیم.

هرچند که براساس اعتقاد عمیق ما به آزادی اندیشه و بیان صفحات کارکمونیستی برای انعکاس نظرات، مباحثات، اتفاقات و طرحهای خوانتگان حول مسائل مبرم جنبش و جامعه باز خواهد بود، اما با این وجود صفحه‌ای تحت عنوان دیدگاهها در نظر گرفته شده است تا آنهایی که ممکن است درباره مسائل مختلف همچون ما و برنامه ما نمی‌اندیشند، بتوانند نظرات

اینترنت و دمکراسی

با توجه با نکات مطرح شده توسط «تافلر» (مشاور گینگریچ و نویسنده کتاب معروف موج سوم) و دولتمردان آمریکا می‌توان نتیجه گرفت تا قبل از راه افتادن اینترنت و اشکال دیگر تکنولوژی‌های مخابراتی، دمکراسی در آمریکا وجود نداشته و بنابر اعتراف آنان مردم آمریکا در طول تاریخ ۲۰۰ ساله‌شان همیشه در انتخابات فرمایشی شرکت کرده‌اند و نمایندگانی به مجلس فرستاده‌اند که نمایندگان دروغین بوده‌اند و بقول «راس پرو» «از خواسته‌های مردم پیروی نکرد طبقاً». تا اینجا من نیز با آنها موافق هستم.

ظاهراً علت غیر دمکراتیک بودن آمریکا اینست که بین رهبران و مردم ارتباط وجود ندارد و رهبران از درد مردم بر خبر هستند و اکنون این مشکل قرار است از طریق اینترنت و دیگر اشکال ارتباطی حل شود و «تمام» سوءتفاهم‌ها بین «رهبران» و رهبری شوندگان بر طرف گردد. ولی حتی عقب‌مانده‌ترین اشاره جامعه این ارجیف را باور نخواهد کرد. در آمریکا صدها ایستگاه تلویزیون، دهها هزار نشریه وجود دارد. که ایستگاه‌های تلویزیونی ای مانند C-Span ۲۴ ساعته دیدار و گفتگوی این و آن را پخش می‌کنند. حتی اگر این سیاستمداران به اندک واقعیت‌هایی که از این بلندگوها پخش می‌شود نگاه کنند متوجه خواهد شد که مسئله‌ی کمبود بی اطلاعی از درد مردم نیست. اعتراض‌های گناگون مردم، مانند راهپیمائي یک میلیون نفری سیاهپستان در اکتبر ۹۵ مرتب همه جا نشان داده شد. آیا اینها برای اینکه «جسم و گوش» دولتمردان را باز کند کافی نیست؟ آیا مشکل

از طرف دیگر اکثر استفاده‌کنندگان (تقریباً ۹۹,۹۹ درصد آن) در کشورهای امپریالیستی حضور داشته و عمدتاً به اشاره متوسط و بالای جامعه تعلق دارند؛ و این مشکل خاصی با بورژوازی ندارند. مدت زمانیست که این بحث‌ها شروع شده‌است. «تافلر» ایدئولوگ آینده‌گرایان در کتاب «ایجاد یک تمدن» ضمن آنکه کنگره‌ی آمریکا را یک شکل کهنه شده برای جامعه می‌خواند خواستار یک تجدید نظر کلی در مورد قانون اساسی می‌شود: «پیشرفت‌های شگفت‌انگیز در زمینه‌ی تکنولوژی ارتباطی برای اولین بار یک سری امکانات سرسام‌آور جهت شرکت شهروندان در تضمیم‌گیری بوجود آورده‌است... و از آنجایی که نمایندگان دروغین ما ... بسیار بی‌توجه‌اند، ما باید از تکیه به نمایندگان دست کشیده و خودمان نمایندگی خویش را بر عهده بگیریم. گینگریچ رئیس کنگره‌ی آمریکا که متعلق به جناح «راست نوین» است، این شیوه جدید را «democracy در آمریکای واقعی» می‌خواند. او خواهان تبدیل کنگره به یک کنگره واقعی است. طبق خواست او باید دوربین‌های تلویزیون، «چشمان الکترونیکی واقعی آمریکا» به جلسات کنگره برده شوند و اسناد مجلس برای مطالعه در اینترنت عرضه شوند، تابدین ترتیب یک مجلس الکترونیکی بوجود آید. «راس پرو» کاندیدای سابق ریاست جمهوری و میلیاردر معروف چند قدم جلوتر می‌گذارد و می‌گوید که از طریق «مجلس الکترونیکی» مردم با فشار دادن یک دکمه رای خواهد داد. (مجله تایم ۲۳ ژانویه ۹۶).

مجله NEWSCIENTIST (۹۵ مه ۲۷) گزارشی تحت عنوان «آزادی، برابری، اینترنت» درج کرده است که در آن نظرات چند تن از طرفداران نظریه‌ای که تکنولوژی مشکل‌گشای تمام مشکلات دنیاست را منعکس نموده است. در این گزارش می‌خوانیم که پرفسور «لی اسپران» و «کیسلر» ضمن تحقیقات خود به این نتیجه رسیده‌اند که از طریق نامه‌نگاری الکترونیکی مردم با «برابری بیشتر و رکتر صحبت می‌کنند تا نسبت به زمانی که رو در روی هم قرار می‌گیرند... برخلاف صحبت‌های رو در رو که معمولاً در آن یک یا دو نفر بیشتر از همه حرف می‌زنند، در اینجا همه بطور یکسان امکان صحبت دارند... این مسئله رابطه بین انسانها را برابر می‌نماید». نویسنده مقاله سپس نتیجه می‌گیرد بر طبق نظر افراد فوق‌الذکر، اینترنت «تأثیر بسیار بر ایجاد محیط دمکراتیک دارد».

اولین نکته‌ای که از خواندن این مقاله نظر را جلب می‌کند اینست که اگر بفرض معال بپذیریم که مفهوم مکراسی همان است که این محققین در نظر دارند و باز بفرض بپذیریم که اینترنت فضای دمکراتیک‌تری بوجود می‌آورد، در آن صورت آیا غیر از اینست که این موهبت فقط نصیب کسانی می‌شود که به اینترنت وصل هستند! آیا غیر از اینست که تعداد کسانی که از این «موقعیت دمکراتیک» سود می‌برند در حال حاضر با خوش بینانه‌ترین تخمین به ۲۰ میلیون می‌رسد و این در حالیست که جمعیت جهان ۵,۲ میلیارد نفر است.

معرفی کتاب

برای دریافت «گفتگوهای زندان» می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:

Dialog

Postamt I

Post lagern

04109 Leipzig - Germany

۲- آیندگان، نویسنده محمد رضا کیانفر انتشارات اتم برلین غربی تعداد صفحات ۴۳۳ صفحه. نویسنده کوشش می کند وقایع و تحولات تاریخی ایران را از دیدی انتقادی مورد بررسی قرار دهد، در این کتاب نویسنده به خاطرات خود نیز اشاره دارد. برای دریافت کتاب با آدرس زیر تماس حاصل نمایید:

Hesari

Malpla qut str.39

13347 Berlin - Germany

به مجله Internet World است که روزنامه فوق الذکر این گزارش خود را بر آن بناء تهیه کرده است. این نشریه این تعداد را ۱۵ درصد تخمین زده است. ولی مجله ۲۷ (۱۹۹۵) آنرا ۱۰ درصد برآورد کرده است. این آمارها نشان می دهند که اینترنت دنیای مردان است و زنان نقش زیادی ندارند.

Susan Hering استاد زبان شناسی دانشگاه تگزاس در آرلینگتون که در رابطه جایگاه زنان در اینترنت تحقیق می کند، معتقد است «اینترنت مدینه فاضله نیست حداقل برای زنان. هرقدر در مورد اینکه اینترنت با خود دمکراسی به همراه می آورد سخن بگویند باز مرد سفیدپوست طبقه متوسط و تحصیل کرده با سنین خاص است.»

با کمک های مالی خود
سازمان مارا یاری رسانید!

۱- مجموعه «گفتگوهای زندان» شمار اول پاییز ۱۳۷۶ انتشارات سنبله.

گفتگوهای زندان به همت تعدادی از زندانیان سیاسی سابق و زیر نظر فرهاد سپهر منتشر می شود. در این مجموعه، خاطرات و تجربیات پر ارزشی از نحوه دستگیریها، و آنچه در دور زندانهای معوف گمیهوری اسلامی بر زندانیان گذشته است، به تصویر کشیده شده و بخشی نیز به سخنرانیها و نقل خاطرات زندانیان سیاسی اختصاص دارد و مقالات ارزشی ای در باره تحولات ایران، شعر، طرح و آخرین اخبار مربوط به سرکوب و اعدام اختصاص یافته است.

از جمله دو مقاله خوبه یکی از رفق همایون ایوانی تحت عنوان «یگانگی در سرکوب و چند گانگی در غارت» که تحلیلی است از تحولات اخیر ایران و دیگری تحت عنوان «زندان در چرخه مبارزه طبقاتی» از رفق فرهاد سپهر از مقالات خواندنی این مجموعه هستند.

سیاستمداران آمریکا اینست که از سوی مردم تغذیه فکری و اطلاعاتی نمی شوند؟ Cyber Space در نظام سرمایه داری مشکل دمکراسی مردم آمریکا و جهان رانه تنها حل نمی کند بلکه اختلاف طبقاتی و نابرابری زن و مرد را بیشتر می کند.

علت اینکه تاکنون اکثر رهبران آمریکا بر استفاده از تکنولوژی اطلاعاتی تاکید می کنند اینست که برای ادامه ای کار این سیستم از طریق تکنولوژی جدید یک رونگکاری لازم است تا این سیستم زنگزده حتی برای مدتی هم که شده کمی روانتر کار کند؛ و بقول «آل گور» از شاهراه اطلاعاتی انتظار می رود که «ازادی و دمکراسی را ارتقاء داده، حمایت و حفظ کند. (New Scientist, 25 Maj 1996)

ترجمه آن بزبان ساده چیزی جز حفظ این سیستم به کمک تکنولوژی اطلاعاتی نیست. «بیل گیتز» مرد پر نفوذ این عرصه در کتاب «راهی برای آینده» اعتراف می کند که اینترنت و شاهراه اطلاعاتی مسیری است برای «سرمایه داری بدون اختلال» تا در آن پیش رود.

(Goteborg Posten 16 feb 96)

همانطور که در ابتدای این بخش آمد «اسپرال و کیسلر» به این نتیجه رسیده اند که در ارتباطگیری از طریق اینترنت، نژاد تاثیری ندارد و این یکی از اثرات «demokrasi» بخش اینترنت است. فرض کنیم که یک عده سیاپوست و سفیدپوست بدون دیدن چهره و صدای یکدیگر با هم نامه نگاری الکترونیک کنند و هر چه می خواهند به یکدیگر بگویند. نتیجه این ارتباط چه خواهد بود؟ آیا این مسئله روابط سیاهان و سفیدان را در جامعه تغییر خواهد داد و نژادپرستی از جامعه رخت بر خواهد بست؟ ببیچوجه چنین نیست.

مشکل نژادپرستی و در این رابطه سیاهان و سفیدان آمریکا این نیست که سفیدپوستان به سخنان سیاپوستان گوش نمی دهند، این مشکل ببیچوجه بخاطر عدم ارتباط وجود سویفتمان نیست، زمانیکه بردهداری در آمریکا وجود داشت بخاطر آن نبود که سیاهان و سفیدان نمی توانستند با هم حرف بزنند، بلکه بطور ساده بدین خاطر بود که سفیدپوستان به نیروی کار سیاهان در مزارع احتیاج داشتند و از آنجاییکه قانون و نیروی اجرائی در اختیار سفیدان قرار داشت، آنها

پنجمین مجمع عمومی اتحاد چپ کارگری برگزار شد.

آئین نامه اتحاد چپ کارگری

تعريف

الف- اتحاد چپ کارگری تشکلی است مرکب از واحدهای خودگردان محلی و منطقه‌ای و نیز احزاب سازمانها، محافل و افرادی که در چهارچوب مصوبات مجامع عمومی اتحاد چپ کارگری فعالیتهای مشترکی را سازمان میدهند.
ب- واحدها. ارگانهای محلی، منطقه‌ای و خودگردان اتحاد چپ کارگری میباشند که در چهارچوب مصوبات مجامع عمومی تشکیل گردیده و فعالیتهای خود را در رابطه با هیئت هماهنگی سازماندهی مینمایند.

وظائف واحدها:

واحدها موظف به ارائه گزارش کتبی از فعالیتهای خود، در هر سه ماه یکبار، به هیئت هماهنگی میباشند.

تیصره: واحدها و نیروهایی که به دلائل گوناگون در آکسیون شرکت نمینمایند موظف به ارائه کتبی دلائل خود به هیئت هماهنگی میباشند. هیئت هماهنگی این دلائل را در گزارشات دوره‌ای خود به اطلاع اعضاء میرساند.

۲- واحدها موظفند که حداقل ۵۰ درصد درآمدهای حاصل از دریافت حق عضویت ماهانه و سایر درآمدهای خود را به هیئت هماهنگی پرداخت نمایند.

نحوه اعزام نمایندگان به مجامع عمومی: مکانیسم شرکت در مجامع عمومی اتحاد چپ کارگری مبتنی بر شرکت نمایندگان تمامی گرایشات میباشد، بنابراین:

واحدها متناسب با گرایشات نظری درون خود و تعداد اعضاء در توافق با هیئت هماهنگی نمایندگان خود را به مجامع عمومی اعزام میکنند.
تبصره: گرایش نظری حداقل به دو نفر گفته میشود و شامل نظرات فردی نمیگردد.

مبانی عضویت

اتحاد چپ کارگری

الف: اتحاد چپ کارگری، طرف سازماندهی منعطف و چند گرایشی است که کلیه گرایش‌های چپ انقلابی و رادیکال کارگری می‌توانند آزادانه بدان پیوسته و با حفظ استقلال نظری - سیاسی و تشکیلاتی خود، در آن فعالیت کنند.

ب: بدیری و غیر قابل تخطی میباشد که گرایشات و نیروهایی که به پروژه اتحاد چپ کارگری می‌پیوندند از تنوع گرایشات، برنامه‌ها و سیاست‌های مبارزاتی برخوردار بوده و ضمن حرکت یکپارچه به خاطر پیشبرد اصول مشترک مورد توافق، در درون اتحاد چپ کارگری و خارج از آن، نظرات و طرح‌های مورد اعتقاد خود از تبلیغ و ترویج نموده و به خاطر عملی نمودن آنها، سازماندهی مینمایند.

بنابراین نیروهای مشکل در اتحاد چپ کارگری با تعهد به اصول پایایی و عمومی ذیل یعنی: مبارزه از امروز برای سرنگونی جمهوری اسلامی، برای سرنگونی سرمایه‌داری و بر پایی دولت کارگری متکی بر ارگانهای خودگردان اقتدار کارگان و زحمتکشان، برای استقرار بدیل سوسیالیستی به مفهوم گسترش دمکراسی در تمام عرصه‌های سیاسی - اقتصاد اجتماعی و استقرار مالکیت اجتماعی متکی بر خود مدیریت تولیدکنندگان که آزادیهای بی قید و شرط سیاسی و دمکراسی از اهداف آن غیر قابل تفکیک است و برای کمک به سازمانیابی کارگران و زحمتکشان بر مدار ستینز کار و سرمایه، که این اصول به منزله بنیادهای عام و حدائق جاری سیاسی و دخالت انقلابی خود را در رویدادهای سیاسی و اجتماعی، بر مبنای یک برنامه عمل مبارزاتی سازمان میدهند.

اتحاد چپ کارگری ۲۶ ژانویه ۱۹۹۸

به دعوت هیأت هماهنگی اتحاد چپ کارگری، پنجمین نشست عمومی اتحاد چپ کارگری با شرکت نمایندگان واحدهای محلی و نیروهای سیاسی شرکت کننده در پروژه اتحاد چپ کارگری در روزهای ۲۴ و ۲۵ ژانویه ۱۹۹۸ با موفقیت برگزار شد. نشست مطابق قرارهای هیأت هماهنگی اصول و مبانی اتحاد را به بحث گذاشت و با توافق عمومی، مبانی عضویت در اتحاد چپ کارگری را به تصویب رساند.

بدین ترتیب اتحاد چپ کارگری بعنوان طرف سازمانی منعطف و چند گرایشی موفق شد با حفظ استقلال نظری و سیاسی گرایشات متنوعی از چپ رادیکال و کارگری ایران، گام مهمی در استحکام اراده مشترک مبارزاتی اش بردارد و در شرایط سیاسی حساس کنونی بسهم خود برای غلبه بر معضل پراکنده‌ی درون جنبش انقلابی و رادیکال کارگری ایران تلاش نماید.

پنجمین نشست اتحاد چپ کارگری با تأکید بر سازمانیابی فعالین اتحاد چپ در واحدهای محلی، تأکید بر گسترش فعالیتهای انقلابی به پشتیبانی از مبارزات کارگران و زحمتکشان بر پایه برنامه عمل مبارزاتی و تلاش برای متعدد کردن هرچه بیشتر صفوی چپ رادیکال و کارگری ایران، با تصویب قرارهایی از جمله: توافق جمعی حول برنامه فعالیت اتحاد چپ کارگری بر بستر اقدامات عملی واحدها، آئین نامه پیشنهادی تنظیم مناسبات بین هیئت هماهنگی و واحدها، بحث تدارک بولتن‌های اتحاد چپ تا نشست آینده، سرانجام با انتخاب هیئت هماهنگی واحدهای اتحاد چپ کارگری بکار خود پایان داد.

هیأت هماهنگی اتحاد چپ کارگری ۲۶ ژانویه ۱۹۹۸

خلاصه اطلاعیه های منتشره از سوی اتحاد چپ کارگری

در رابطه با حمایت از اعتصاب کارگران گروه صنعتی ملی، در تاریخ ۹ بهمن ماه ۷۶ اطلاعیه ای از سوی هیئت هماهنگی منتشر شد.

در حمایت از مطالبات کارگران، ۱۶ بهمن ماه اطلاعیه ای در حمایت از کارگران نساجی تجارت، بافنداد و سیمین اصفهان، قطعات فولادی کرج و گروه صنعتی ملی صادر شد.

۲۹ بهمن ماه اطلاعیه ای در حمایت از کارگران اعتصابی نکا، اعتراضات مردم منطقه تهران پارس صادر شد.

۱۲ اسفند ماه پیرامون درگیریهای دانشگاه ها اطلاعیه ای صادر شده و حمله نیروهای انتظامی به تظاهر کنندگان محکوم شد.

۱۸ اسفند طی اطلاعیه ای از دادخواست بین المللی برای نجات جان زندانیان سیاسی پشتیبانی شد.

۸ مارس اطلاعیه ای در گرامیداشت روز جهانی زن و در دفاع از حقوق زنان منتشر شد.

و اسفند ۱۳۷۶ پیام نوروزی اتحاد چپ کارگری خطاب به کارگران و زحمتکشان منتشر شده است.

اول ماه مه

(۱۱ آردیبهشت) امسال را به تشدید مبارزه علیه جمهوری اسلامی تبديل کنید!

اتحاد چپ کارگری عرصه های زیر را در بر میگیرد.

فعالیت عملی:

۱- حمایت و دفاع از مبارزات کارگران و زحمتکشان ایران و جلب حمایت جنبش کارگری بین المللی از این مبارزات؛

۲- دفاع از مبارزات کارگران برای ایجاد تشکلهای مستقل کارگری؛

۳- دفاع از آزادیهای بی قید و شرط سیاسی و افشاری جنایات رژیم اسلامی علیه جنبش مردمی؛

۴- دفاع از مبارزات زنان برای ایجاد تشکل مستقل و علیه آپراتاید جنسی؛

۵- دفاع از حق تعیین سرنوشت خلقها؛

۶- دفاع از حقوق دمکراتیک مردم و شرکت فعال در تشکلهای دمکراتیک در خارج از کشور؛

۷- افشاری اپوزیسیون ضدانقلابی علیه هرگونه حمله به حرکتهای مبارزاتی کارگران و تودهای؛

۸- دفاع از حقوق پناهندگان و مهاجرین ایرانی؛

۹- برگزاری اکسیونها در ارتباط با مناسبتهای گوناگون با رای موافق سه چهارم اعضاء خود اتخاذ تصمیم مینماید؛

۱۰- شرکت در کمپینهای دفاع بین المللی

فعالیتهای نظری

۱- بولتن اتحاد نیروهای چپ:

هیئت هماهنگی اتحاد چپ کارگری موظف به انتشار بولتن است که نظرات آنرا بصورت سه ماه یکبار منتشر مینماید.

نظرات مخالفین اتحاد چپ کارگری در ستون آزاد آورده می شود.

۲- سازماندهی سمینارهای بحث و میزگرد های منطقه ای و سراسری

تلاش برای معرفی اتحاد چپ کارگری

- معرفی چپ کارگری از طریق استفاده از رادیوهای ایرانی و رسانه های گوناگون یا از هر طریق دیگر.

- تلاش برای تماس و جلب سازمانها، گروهها و افرادی که متعلق به چپ رادیکال هستند به این حرکت و همکاری با آنها.

- معرفی اتحاد چپ کارگری به سازمانها و گروههای چپ بین المللی و اتحادیه های کارگری و جلب حمایت آنها.

ج - هیئت هماهنگی :

هیئت هماهنگی مسئول پیشبرد مصوبات مجمع عمومی و هماهنگ کننده فعالیت واحدها و اعضاء در فاصله دو نشست میباشد.

وظائف هیئت هماهنگی :

۱- هماهنگ نمودن فعالیتهای نظری و عملی اتحاد چپ کارگری؛

۲- کمک به ایجاد و گسترش واحدهای محلی و منطقه ای اتحاد چپ کارگری؛

۳- تلاش در راه گسترش اتحاد چپ کارگری و جلب افراد، محافل و جریانات متعلق به این طیف؛

۴- انتشار بولتن مباحثات نظری در چهارچوب مصوبات مجمع عمومی؛

۵- ارائه گزارش کتبی از فعالیتهای خود و واحدها طی زمانبندی سه ماهه؛

۶- موضوع گیریهای سیاسی؛

۷- فراخواندن آکسیونهای مبارزاتی؛

۸- اداره امور مالی و تدارکاتی اتحاد چپ کارگری؛

۹- تصمیمات هیئت هماهنگی متنکی بر بحث و اقناع است در مواردی که توافق عمومی نباشد، هیئت هماهنگی با رای موافق سه چهارم اعضاء خود اتخاذ تصمیم مینماید؛

۱۰- هیئت هماهنگی در جهت پیشبرد وظائف محوله، آئین نامه داخلی خود و تقسیم کار متناسب را تنظیم مینماید؛

۱۱- هیئت هماهنگی مسئول تدارک مجامع عمومی بوده میباشد دستور جلسه پیشنهادی خود را یکماه قبل از برپائی جلسه به تمامی واحدها ارسال نماید.

د - مجمع عمومی:

مجموع عمومی بالاترین ارگان تصمیم گیرنده اتحاد چپ کارگری است که حداقل سالی یکبار با شرکت منتخبین واحدها و نیز نمایندگان نیروهای عضو و مهمان برگزار میگردد. تصمیم گیریهای مجامع عمومی، متنکی بر بحث و اقناع و توافق عمومی است.

تبصره ۱- در صورت درخواست دو سوم اعضای هیئت هماهنگی و یا نیز نمایندگان نیروهای عضو و هماهنگی مجمع عمومی فوق العاده را زودتر از موعد مقرر فرامی خواند.

تبصره ۲- مجمع عمومی در جهت پیشبرد اهداف و مصوبات خود، هیئت هماهنگی را انتخاب مینمایند. برنامه فعالیت اتحاد چپ کارگری فعالیتهای عملی و نظری هیئت هماهنگی و واحدهای

طنز

جوانمردی نگر! همت تماشا کن!

که نماینده رادیو و تلویزیون جمهوری اسلامی که به زعم این تحلیلگران، بطور کامل در دست جناح مقابل، یعنی محافظه کار، یعنی خامنه‌ای یعنی، ائتلاف خامنه‌ای – رفسنجانی یعنی ... قرار دارد، که مانع ورادع اصلی تحولات جامعه به سمت مدنیت، دمکراسی و غیره است و سنگ جلوی پای خاتمی می‌اندازد. در این مناظره پیش و بیشتر از باصطلاح نمایندگان جناح «چپ» یعنی خاتمی، یعنی ائتلاف حزب الله‌هایی که در دوره خمینی جنگ، کشتار، شکنجه، اعدام و... را بجائی می‌خواستند برسانند و رسانند که خون به رکاب اسب امام زمان رسید، از دمکراسی، آزادی و رعایت قانون و ... دفاع می‌کرد و یقه نماینده حزب الله را گرفته بود. وقتی نماینده انصار حزب الله استغاثه می‌کرد که: آخر اینها (دانشجویان طرفدار تحریم وحدت) با شعارهایشان کل نظام را زیر سوال برده بودند، جناب نماینده تلویزیون و جناح صدر صد محافظه کار طرفدار ولایت فقیه جواب می‌داد: «برادر شما باید قبول کنید که در یک جامعه آزاد انسانها حق دارند کل نظام را هم زیر سوال ببرند، بگذارید هر کس و هر گروهی هر حرف و نظری دارد آزادانه بیان کند و حتی بالاترین نظام را هم زیر سوال ببرد مگر چه عیبی دارد؟ چرا باید گروه مخالف او تحمل نکند و گوش ندهد، مگر نباید به قانون به آزادی پاییند بود و ...» خلاصه کلام دست طرفدارهای باصطلاح «جناح چپ» را بسته بود.

همین هم بظاهر تعجب تحلیلگران چپ و راست و رسانه‌های خبری را برانگیخته بود. البته اگر ریگی به کفشه نداشته باشد و حقه بازی در کارشان نبوده باشد باید گفت که اینها با همه ادعایشان امت آل علی را نشناخته اند و یا خودشان را به کوچه علی چپ می‌زنند تا جواب لاثالاتی که هر روز بخورد مردم می‌دهند را ندهند. و یا جوانمردیها و

لیست کمکهای مالی به سازمان از تاریخ اکبر ۱۹۹۷ تا مارس ۱۹۹۸.

کد مالی	مبلغ
سعید سلطانپور	۱۰۰۰ کرون سوئد
البرز آلمان	۲۶۵ مارک آلمان
امیرپرویز پویان	۵۰۰ کرون سوئد
زهره مدیرشانه‌چی	۸۰۰
نظام	۲۰۰
اسکندر	۲۰۰
حمدید اشرف	۶۰۰
توماج	۳۰۰
صفائی فراهانی	۲۰۰
هادی	۷۰۰
مرضیه احمداسکوئی	۷۰۰
محمد محمودی	۹۰۰
مسعود احمدزاده	۵۲۰
هرمز گرجی‌بیانی	۳۰۰
قاسم سیادتی	۴۰۰
نسترن آل آقا	۴۰۰
صفاری آشتیانی	۴۰۰
البرز آلمانی	۴۲۰
بیژن جزئی	۵۰۰
عباس پرولتر	۳۰۰
جمان	۲۰۰
ابوالفضل قزلایاق	۵۰۰
قلعه میاندوآب	۲۰۰
کاظم	۳۰۰
سادا	۱۰۰ دلار استرالیا
توماج	کرون ۲۰۰
کاظم	۳۰۰
سالگرد سعید	۹۰۰
بسوی وحدت	۲۰۰
عمو اوغلی	۷۰۰
سیامک اسدیان	۴۰۰
بیاد سعید	۴۰۰
حسن	۲۰۰
نسترن	۱۰۰
سیاهکل	۱۰۰
شهریان ترکمن	۶۰۰
احسن ناهید	۷۰۰
نژن	۱۰۰

کمکهای مالی خود را به حسایهای زیر
وارد و قبض آن را به معواه کد
دلخواه خود، برای ما بفرستید.

در داخل سوئد:

EFK
Sparbanken
Clearingsnr: 8201-6
Kontonr: 4438657-1

خارج از سوئد:

EFK
SWEDBANK
S-404 80 Göteborg
Sweden
Clearingsnr: 8201-6
Kontonr: 448657-1

خلاصه اطلاعیه‌ها و اعلامیه‌های اتحاد فدائیان کمونیست

اتحاد فدائیان کمونیست در اطلاعیه ۱۹ بهمن ۱۳۷۶ ضمن حمایت از مردم زحمتکش شهرستان انار کرمان، اقدامات سرکوبگرانه جمهوری اسلامی را نیز افشاء نمود.

* در پی موج اعتضابات کارگری که سراسر کشور را فرا گرفته است، اتحاد فدائیان کمونیست در اطلاعیه‌ای بتاريخ ۲۹ بهمن ۱۳۷۶ خبر داد: کارگران نیروگاه نکاء در اعتراض به سطح پایین دستمزدها، دست به اعتضاب زدند. به همین گونه نیز مردم منطقه تهرانپارس در اعتراض به گرانی، از جمله گران شدن بلیط اتوبوس دست به اعتراض زدند. در این اطلاعیه از اعتراضات و اعتضابات کارگران و زحمتکشان حمایت شده است.

* در پی اعتضاب بیش از دههزار کارگر و کارمند گروه صنعتی ملی، اتحاد فدائیان کمونیست در تاریخ ۹ بهمن اعلامیه‌ای کمیته انتشار داد و همه سازمانها و احزاب را به دفاع از کارگران اعتضابی فرا خواند. در این اطلاعیه همچنین از همه نیروهای سازمان خواسته شد که در کارزار وسیع افشاگری رئیم جمهوری اسلامی و جلب حمایت تشكیل‌های کارگری و افکار عمومی متوجه جهان از مبارزات و خواسته‌های کارگران اعتضابی شرکت کنند.

**ایرانیان مبارز، فعالین سیاسی!
از هر طرق ممکن اطلاعیه‌ها،
بیانیه‌ها و شعارهای سازمان
ما را بدست کارگران و
زحمتکشان ایران برسانید!**

* در پی تظاهرات ۳ هزار نفر از دانشجویان دانشگاه‌های تهران و دستگیری بیش از ۱۲۰ تن از آنها، اتحاد فدائیان کمونیست طی اطلاعیه‌ای بتاريخ ۲۲ دیماه ۱۳۷۶ خواستار آزادی بی قید و شرط تمامی دستگیر شدگان از زندانهای رژیم شد.

* بدنبال اعتضاب ۴ روزه کارگران پارس اصفهان و متعاقباً اعتضاب کارگران سیمین این شهر، اتحاد فدائیان کمونیست ضمن صدور یک اطلاعیه، نوشت: کارگران تهدید کردند در صورتیکه خواسته‌هایشان برآورده نشود مجدداً دست به اعتضاب خواهند زد. (۲۲ دیماه ۱۳۷۶)

* اتحاد فدائیان کمونیست در اطلاعیه‌ای بتاريخ ۱۲ بهمن ماه ۱۳۷۶ نوشت که این سازمان با ارسال نامه‌های خبری و افشاگرانه، دهمها اتحادیه و تشکل کارگری در سراسر جهان را در جریان اعتضابات کارگری ایران قرار داده و موقعیت حساس جنبش کارگری ایران را برای آنها تشریح کرده است.

* در جریان اعتضاب کارگان کارخانجات نساجی اصفهان بدليل تعطیل بخششایی از کارخانه، اتحاد فدائیان کمونیست با صدور اطلاعیه‌ای خواستار حمایت و پشتیبانی همه انسانهای آزاده، از کارگران اعتضاب گردید.

* بدنبال اعتراضات نانوایان تهران نسبت به وضعیت و خامتبار زندگی خود، و همچنین با دستگیری تعدادی از کارگران فعال قطعات فولادی کرج و اخراج و بازخرید تعدادی دیگر اتحاد فدائیان کمونیست در یک اطلاعیه حمایت خود را از آنها اعلام کرد.

* در پی تظاهرات سه روزه زحمتکشان کرمان که در آن بیش از هفتاد نفر دستگیر شدند.

گشتهای ملت ایران را که معرف خاص و عام است نشناخته اند.

وقتی نمایندگان مجلس که دریست (یا بقول همین تحلیلگران) در اختیار محافظه کاران بوده و برای اولین بار هم برخلاف پیش‌بینی‌های تحلیلگران محترم دریست به کاینه خاتمی رای می‌دهند و برای اولین بار در تاریخ جمهوری اسلامی صلاحیت وزیری رد نمی‌شود، همین آقای خامنه‌ای ولایت تو قیف، که اینقدر می‌گویند در مقابل برنامه خاتمی سنگ اندازی می‌کند، مگر اعلام نکرد که آنچه که خاتمی در مصاحبه سی‌ان‌ان. گفته، مورد قبول است و حرفاهاست که می‌باشد و بحمدالله خوب بود؟ مگر وزرای کاینه آقای خاتمی در معیت همین رفسنجانی نبود که عازم عربستان در عین حال محل رابطه با آمریکا شتافتند. مگر همین حزب‌الله‌ای های دو آتشه نبودند که کشته‌گیرهای آمریکائی وقتی آمدند برایشان کف زدند، بنام ملت تشویقشان کردند، پرچم‌شان را بلند کردند، عکس رهبر را دادندستشان که دور میدان بگردند و بعد هم بروند خدمت آقای کلینتون!

این «جوانمردی» را به کوری چشم حسودان نه در دولت که در ملت هم می‌بینیم، دیدید چطور با رفتن پای صندوقهای رای همه پیشروان و همه تحلیلگران غرب و شرق و عالم و آدم را یک باره آچمز و انگشت بدھان کردند؟ حالا ببینید همین فردا که انتخابات میان دوره‌ای مجلس شروع می‌شود، این بار چطوری همه شما را انگشت بدھان خواهند کرد؟ به همین قسم بخشی از «روشنفکران» این مملکتند که چه زود گفته‌ها و عجز و لابه و شیون و شکایت شان از دست این آخوندها و شکجه‌گاهها و میدانهای تیرشان را فراموش می‌کنند، همچون که یکی از میان همین حکومتگران گفت «جامعه مدنی»، قانونگرائی و... باید باشد، زهوارشان در می‌رود و بامید آلاف و الوفی «جوانمردی و همت‌شان» گل می‌کند و می‌افتدند! آقای! اصلاح شما ملت غیور را نشناخته اید! جوانمردی نگر! همت تماشا کن!

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران

آدرسها و شماره فاکس تماس با اتحاد
قدانیان کمونیست:

kar-Co
Box 10063
S-400 70 Göteborg/Sweden

شماره فاکس روابط عمومی
+ (46) 317792571

آدرس پست الکترونیکی
webmaster@fedayi.se

آدرس غرفه ما در اینترنت
www.fedayi.se

- * رژیم ایران کارگران را بازداشت و دستگیر می‌کند و خطر شکنجه و اعدام جان آنها را تهدید می‌نماید. بخاطر آنکه کارگران خواستار حق تشکل و حق اعتصاب هستند.
- * حق تشکل در سوئد و و بقیه کشورهای جهان، عنوان یکی از حقوق پایه‌ای و غیر قابل گذشت بشر، برای اتحادیه‌های کارگری نیز در نظر گرفته شده است.
- * زیر فشار گذاشتن کارگران بوسیله زندان و حبس، بدان دلیل که آنان خواستار بهبود شرایط زندگی شان هستند، جرم و جنایت علیه بشریت است.
- * بدینسان، اتحادیه کارگران از نظر سیاسی، اجتماعی و دمکراسی اقتصادی خواهان اتحاد و یگانگی میان همه انسانها در داخل و خارج سوئد می‌باشد.
- * اتحادیه کارگران از مبارزات کارگران ایران برای دست یابی به حق تشکل و حق اعتصاب پشتیبانی و حمایت می‌کند.

هیأت مدیره اتحادیه کارگران سوئد

اعضای تحریریه:

ر. اسکندر	یدی	آذر اوغلی
تمندر	نیک منش	ف. بیانی
شروین	شاهومیان	خرسرو

مقالات رسیده حتی المقدور باید تایپ شده باشد.
در صورت استفاده از کامپیوتر دیسکت آنرا برای ما پفرستید.

مقالات رسیده پس داده نمی‌شوند.
در صورت چاپ نشدن مقالات علت آن کتاباً برای تویستنده ارسال خواهد شد.

مقالاتی که تایپ شده نیستند، باید حتماً روی کاغذ خط دار و با خط خواننا نوشته شوند.

نشریه به پیش منتشر می‌شود ((در تدارک کنگره دوم))

شامل طرحهای پیشنهادی اجمالی برنامه و اساسنامه برای بحث علنی در سطح جنبش و سایر مقالات.
رفتایی که مایل به شرکت در مباحث مسائل جنبش کمونیستی و کارگری و مباحث حول محور طرح برنامه و اساسنامه هستند، پیشنهادات و مقالات خود را هرچه سریعتر به نشریه ارسال دارند.

**Kar-Co, No: 7
March & April 1998**

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی، زنده باد سوسیالیسم